

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Репортер

Судна йдуть у море, а порт продовжує працювати

► СТОР. 8

Баланс тижня

В радості й печалі тисніть на педалі

► СТОР. 10

Досвід

Вовницький «Кулібін»

► СТОР. 13

№ 247 (4997)

ВІВТОРОК, 28 ГРУДНЯ 2010 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

Володимир ЛИТВИН:
«Кожен конфлікт у Верховній Раді, кожне блокування — це шрам на моєму серці»

Рік, що минає, справді став поворотним пунктом у розвитку нашої держави. Країна обирала Президента і місцеву владу. Законодавчо був закріплений позаблоковий статус нашої держави. Розпочалися реформи. Як створення нової більшості позначилося на діяльності законодавчого органу? Чому п'ять років після помаранчевої революції для України було втрачено, чому наші політики більше готові до конфлікту, ніж до діалогу? Що вплинуло на посилення в нашій країні радикальних настроїв, чому і досі залишається актуальним застереження, що не можна пускати землю у вільний продаж? Якою має бути наша зовнішня політика? І, загалом, які підсумки і перспективи роботи парламенту — про це наше інтерв'ю з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином.

► СТОР. 2—4

Податковий кодекс України — результат компромісів між державою, громадянським суспільством та бізнес-структурами

Документ викликає різні запитання, нерозуміння. Щоб допомогти всім зацікавленим правильно розібратися з проблемою, «Голос України» спільно з фахівцями Державної податкової служби започатковує серію матеріалів-роз'яснень.

Запрошуємо всіх передплатників газети у разі потреби в листах порушувати питання, які хвилюють.

Разом з податківцями готуватимемо вичерпні відповіді, поради.

► СТОР. 11

У країні все буде добре, у парламенті — штатно

Голова Верховної Ради Володимир Литвин привітав працівників апарату парламенту з наступаючим Новим роком і Різдвом Христовим та висловив задоволення спільною роботою. «Я дуже добре знаю ваше значення і призначення для Верховної Ради. Саме з огляду на це заявляю, що жодних скорочень в апараті парламенту не буде, хоча розумію, що це викличе шквал критики, мовляв, не хочуть бути як усі. Ми з 2002 року не збільшували штати на відміну від інших гілок влади, тому нам немає що скорочувати. Будемо оптимізувати, покращувати, посилювати, розвивати ініціативу, бо я добре розумію, що багато в чому на вас тримається власне такий інститут, як вищий законодавчий представницький орган країни», — наголосив Володимир Литвин.

Керівник парламенту переконаний, що в країні все буде добре, у Верховній Раді — штатно.

Голова Верховної Ради повідомив, що цього року розглянуто 1670 питань, які пройшли через працівників апарату. «Вже сьогодні є майже 1200 законопроектів, постанов, які належить розглядати на наступній сесії, з них майже 400 вже готові до розгляду. Я не кажу вже про те, що довелося прийняти в цьому році низку системно-утворюючих документів, які мають вкрай важливе значення», — зазначив він.

В. Литвин побажав усім добра, достатку, впевненості, результатів, а головне, — щоб наступного року у ці самі дні в такому ж складі зустрілися тут.

Голова Верховної Ради вручив державні нагороди й відзнаки працівникам апарату Верховної Ради. Після чого їх очікувало невеличке дійство. Перед ними виступив зі своїми піснями, смішними історіями найвідоміший народний колектив Хмельниччини «Бабине літо», який вирізняється своїм гумором.

Співають учасники народного колективу «Бабине літо» із Хмельниччини.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОДІЇ

Депопуляція — наше майбутнє?

У період реформ у країні може спостерігатися спад народжуваності. Про це на вчорашній прес-конференції в Києві заявила медичний психолог Тетяна Спринсян. За її словами, економічна нестабільність у суспільстві дедалі частіше змушує молодих українців замислитися, а чи варто народжувати взагалі.

► СТОР. 6

Експеримент дав нових читачів

Працівники Калуського ЦПЗ № 2 зафіксували приємну тенденцію: останніми роками на території, яку вони обслуговують, зростає кількість читачів періодики. Серед видань, які найбільше наростили свій тираж у регіоні, — газета «Голос України».

— Цьогоріч працівникам центру поштового зв'язку задля експерименту на кілька місяців було передплачено газету «Голос України», — розповідає начальник центру Микола Войтановський. — Задумка була проста: ознайомити поштовиків з виданням. А далі люди самі мали вирішити — продовжувати їм передплату чи ні. В результаті хтось відсіявся, а хтось став постійним читачем «Голосу».

► СТОР. 7

КОРОТКО

■ Сьогодні в обігу з'явиться монета номіналом у 5 гривень, присвячена Івану Федорову. — **«ForUm».**

■ У Бучі під Києвом знищують парк садиби, що колись належала батькові Михайла Булгакова. — **«Сегодня».**

■ Міністерство закордонних справ України почало розміщувати новини про свою роботу у соціальних мережах Facebook і Twitter. — **Українські новини.**

■ В. о. проректора Кіровоградського державного педагогічного університету ім. Винниченка затримано за підозрою в одержанні хабара. — **«Україна кримінальна».**

■ Учора в Дніпропетровській області лісники й рятувальники продовжили пошуки 69-річного жителя села Богданівка, який пішов 21 грудня до лісу по ялинку, повідомляє наш власкор Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

АВТОМОБІЛЬ за 120 гривень

ПЕРЕДПЛАТИ ГАЗЕТУ **Голос України**

НА 2011 РІК І ВИГРАЙ:

АВТОМОБІЛЬ
або ОДИН ІЗ ГРОШОВИХ ПОДАРУНКІВ

Для участі в розіграші надсилайте на адресу редакції "Голос України" (Київ-47, вул. Нестерова, 4) копію квитанції про річну або піврічну передплату, а також ідентифікаційний код та адресу

3 тис.
2 тис. (два призми)
1 тис. (три призми)

«Росатом» одержав контроль над краматорською «Енергомашспецсталлю». — «Коммерсант»

Володимир ЛИТВИН: «Кожен конфлікт у Верховній Раді, кожне блокування — це шрам на моєму серці»

Ред.: — Соціально-економічний рік розпочався після перерформатування парламенту. Після президентських виборів цей процес відбувся швидко і безболісно. Складається враження, що події було заздалегідь сплановано?

Литвин: — Економічні, соціальні та політичні цикли в нашій країні збігаються, як правило, із президентською каденцією. І незалежно від повноважень, які має глава держави, він завжди домінує і домінуватиме в суспільно-політичній та інших сферах життя країни. Особливо з огляду на те, що глава держави обирається всенародно, отримуючи в такий спосіб найвищу легітимність.

Щодо другої частини запитання зазначу: найкращий експромт чи раптова дія — це підготовлена дія. Зрозуміло, що консультації, розмови, прикидки і відповідні заходи відбувалися паралельно з виборчою кампанією. Не є таємницею те, що кожен політик, який працює на перспективу, який претендує на лідерство, розуміє, що підтримки лише людей на виборах недостатньо. Після перемоги треба ще й зуміти сформувати команду. Якщо в політичного лідера немає команди — це стає проблемою для країни. За прикладами далеко ходити не треба: п'ять років, які минули після попередніх президентських виборів, наочно довели, що відсутність консолідованої владної команди призводить до деградації країни, відкату її назад.

Ред.: — Створення нової більшості у Верховній Раді було визначальним для подальшого політичного клімату в країні. Однак повернення до Конституції 1996 року є, мабуть, ще вагомішим початком перебудови політико-економічної ситуації. Чи не вважаєте Ви це кроком назад?

Литвин: — Хоч як парадоксально це може звучати, але ні. Якби попередні п'ять років були періодом розвитку країни, тоді можна було б казати про певне повернення назад. По-перше, у 2004 році, коли вносили зміни до Конституції, Україна, перебуваючи в динаміці, в русі, постала перед необхідністю піднятися на якісно новий етап свого розвитку. Необхідно було задіяти всі інститути влади для прийняття глибинних, відповідальних рішень. Адже всі рішення щодо розбудови держави, які лежали на поверхні, вже було вичерпано. По-друге, саме у зв'язку з цим і постала об'єктивна необхідність розосередження влади. Ці дві обставини взаємодоповнили одна одну і дали поштовх конституційному процесу в 2004 році. Утім, визначальний імпульс він отримав під час пошуку компромісу для виходу із надзвичайно складної політичної кризи, яка виникла під час тодішньої президентської кампанії.

Однак не так сталося, як гадалося. П'ять років для України було втрачено. Проте за бажання в цьому можна бачити й позитив. Він полягає в тому, що якби тоді повноваження було зосереджено переважно в одних руках, ми мали б ще більш негативні наслідки для країни.

До будь-яких повноважень треба мати ще й голову, спроможність до діалогу та компромісу. Принцип: «Я — начальник, всі решта — підлегли» у ХХІ столітті не спрацює. Сьогодні Україна вкотре стоїть перед черговим випробуванням, що, в свою чергу, потребує персоналіфікованої відповідальності. Особливо з ураху-

ванням того, що ресурс розвитку країни, нагромаджений попередніми поколіннями, вичерпано до дна.

Потрібні осмислені й водночас рішучі дії. А ми чудово знаємо, що колективно проголошувати, а над усе — робити необхідні перетворення дуже важко. Оскільки це справа з багатьма невідомими. Тож у багатьох є важкопереборне бажання продовжувати послугуватися принципом: день прожили і слава Богу. Тому в усіх країнах у переломні моменти на перший план завжди виступала персональна відповідальність, особистість. А відтак періодично домінували то Президент, то парламент.

Розуміючи це, я сьогодні не поділяю закиди чи застереження стосовно того, що начебто відбувається процес концентрації влади. Давайте дивитися на цю проблему під іншим кутом зору — відбувається й концентрація відповідальності. Насамперед перед людьми. Політики, як правило, знають що треба робити, але не знають, як це зробити так, щоб їх знову обрали. І за звичкою віддають перевагу порожнім розмовам та популіз-

будемо говорити про реформування країни.

А щодо місця кожної з гілок влади, то його визначила Конституція. Головне, щоб це правове визначення відповідало практичним реаліям. Адже зрозуміло, що 2010-й, як правильно зазначають експерти, є роком Президента, який не лише переміг на президентських виборах, а й вибудував систему влади з відповідними повноваженнями. Якщо ж виходити з того, що нині Президент фактично очолює систему виконавчої влади, то можна казати, що домінуючою є влада виконавча і що він впливає й на всі інші інститути влади. На судову владу, як гарант прав та свобод людини і громадянина, на Верховну Раду, ініціюючи закони системоутворюючого характеру, а також маючи відповідну підтримку в парламенті не лише в особі Партії регіонів, яка об'єднує 180 народних депутатів, а також в рамках парламентської більшості, яка сьогодні налічує до 270 парламентаріїв.

Коли попередня Конституція вимагала мати коаліцію, іншими словами, парламент-

що в ній розв'язуються проблеми свободи і несвободи людини, майнові права та, за великим рахунком, якщо хочете, право на життя людини. Тобто ціна тут є найвищою в усіх вимірах.

Нині є низка інституцій, які здійснюють нагляд, контроль, дають оцінку відповідним діям суддівського корпусу. Зверніть увагу, скільки нині Верховна Рада розглядає питань про порушення суддями присяги. Головне, щоб ці інституції не перетворилися на інструмент формування зручного суддівського корпусу. Тут на перший план виходить одвічне: а судді хто? Хто є суддею для судді? Є проблема відбору і громадського контролю. А взагалі, хоч би про які питання ми говорили, для нас вкрай важливо вести мову про інститути громадянського суспільства. Їхній голос має бути на порядок вагоміший. Як і реакція влади на цей голос.

Ред.: — Після проведення місцевих виборів заговорили про радикалізацію суспільства. Чи є підстави про це говорити, і чи небезпечна ця тенденція для України?

Литвин: — Проблема радикалізації суспільних настроїв

му. За нинішньої ситуації в країні надзвичайно гостро постає потреба персоналіфікованої відповідальності. Що, до речі, збігається із загальновітовими тенденціями. Оскільки у світі домінуючою нині є невизначеність, тривають пошуки того, як далі діяти, як спрогнозувати і передбачити розвиток економічних і міжнародних процесів.

Ред.: — Із проведенням судової реформи відбулася певна зміна структури нашого суспільства. Скажіть, будь ласка, якщо Ви бачите роль трьох гілок влади — законодавчої, виконавчої і судової?

Литвин: — По-перше, я не є прихильником того, щоб будь-які рішення, будь-які дії подавати під виглядом реформ. Бо реформа — це комплексні заходи, це тривалий процес, радикальна зміна в усіх сферах суспільних відносин. А говорити про те, що будь-який закон системного характеру, наприклад, про судову реформу, Податковий і Бюджетний кодекси — це вже масштабні реформи, передчасно.

Для початку належить чітко кваліфікувати, на якому етапі розвитку перебуває країна, які перспективи цього розвитку, які процеси відбуватимуться у світі. Треба зазирнути за горизонт і спланувати життя як мінімум на десять років. Тоді й

ську більшість, то процес її утворення фактично відбувався штучно, під примусом, якщо хочете, під постійною загрозою дострокового припинення повноважень парламенту. Сьогодні, коли немає таких зобов'язуючих примусів, робота парламентської більшості, з моєї точки зору, є відповідальнішою. Треба докласти чимало зусиль для того, щоб переконати в необхідності брати на себе відповідальність. Особливо в процесі прийняття не зовсім однозначних у плані соціальних наслідків законів. Потрібні аргументи, організація дискусій та діалогу. На жаль, в українській політиці домінуючим є все-таки принцип конфлікту. Політики швидше реагують на конфлікт, ніж на діалог. Великому мистецтву діалогу і знаходженню компромісів усім ще треба навчитися. Інакше не зрушимо з нульової позначки державності, на яку скотилися майже через 20 років незалежності.

Ред.: — У цій системі трьох гілок влади найуразливішою є судова гілка влади. Якщо парламент, Президент, виконавча гілка влади так чи інакше обираються, то судова — призначається. Це забирає в неї самостійність. Можливо, тому вона в нас називається найкорупційнішою?

Литвин: — Найкорупційнішою вона називається тому,

— це не тільки проблема України. Думаю, якщо уважно аналізувати те, що відбувається у світі, стане очевидним — це питання для всіх. Зверніть увагу, у благополучній, ситій Європі зростають настрої радикалізму. Отримують суспільну підтримку партії радикального, а часом — націоналістичного забарвлення. До того ж вони демонструють свою консолідованість і налагоджують між собою зв'язки.

Причина такого стану — невизначеність і європейських, і світових процесів, ускладненість життя. Якби мені запропонували охарактеризувати відчуття, які є сьогодні переважаючими у світі, я б так і відповів — невизначеність! Від невизначеності нарастають апатія, зневіра і розгубленість, а натомість, як реакція, посилюється агресія. Сьогодні присутні як раз такі настрої. З одного боку, розгубленість і апатія, з другого — наростання агресії. Причому нерідко агресія завуальовує розгубленість, страх перед тим, що буде завтра. Додаймо до цього й те, що світоустрій надалі продовжують визначати сила та харизма сили. Економічна, політична, військова.

Маємо говорити про ще одну проблему: світ розраховував на те, що за умови зберігання спокійного та динамічного

докризового розвитку з'явиться можливість перенести акценти на нові відновлювальні джерела енергії, що, у свою чергу, дасть змогу диверсифікувати сфери впливу. Однак криза поставила знову все на свої місця: вуглеводні в осяйній перспективі залишати-муться основним джерелом енергії. Відповідно, зростатиме роль країн, які мають їхні значні запаси.

Вважаю за необхідне також відзначити: враховуючи складну історію кожної країни і кожного народу, а також ту обставину, що у багатьох з них присутні значні групи національних меншин, які часто-густо перетворюються на замкнені анклавні, стають самодостатніми і дедалі гучніше висувають претензії на свої особливі права, спираючись у тому числі на підтримку з боку материнських країн, не можуть не наростати ксенофобські і навіть расистські настрої. Це також посилює радикалізм. І тоді гасла на кшталт «країна тільки для своїх» падають на сприятливий ґрунт. Така сукупність негативних тенденцій призводить до радикалізації суспільних настроїв. Цього не можна не помічати. Особливо з огляду на те, що нам належить пройти доволі непростий етап реформування країни.

Звісно, легше пропонувати прості і зрозумілі гасла популістського характеру: в одних відібрати, іншим роздати. Я не проти того, щоб людям дати як можна більше благ і грошей, але ж для початку їх треба заробити. Втім, про те, що треба наполегливо працювати, політики мало говорять. Бо кому цим сподобаєшся! Оця примітивна розмова і намагання апелювати до рівня інстинктів призводить до того, що у нас відбувається глибинний процес революціонізації суспільства. Особливо по п'ятницях, коли наші люди отримують ударну дозу простих і зрозумілих рецептів розв'язання складних і неоднозначних проблем. Я завжди остерігаюся політиків та експертів, у яких є дуже прості рецепти вирішення будь-яких питань. Як правило, вони в своєму житті самостійно й цвяха не забили.

Ред.: — Вибори минули. Політичні пристрасті мали б вщухнути. Чим же можна пояснити таку категоричну демонстрацію деякими силами своїх позицій у парламенті?

Литвин: — Президентські вибори закінчилися — війна розпочалася. На превеликий жаль, майже нічого не зроблено для встановлення діалогу і зупинення завдяки ньому нагнітання напруженості. Ставка на вибори у нас більша, ніж ставка на життя. Можливо, через те, що йдеться не лише про право отримати представницький мандат. Ідеться про доступ до власності, про можливість переведення того, що належало народу, у приватні руки.

А тим більше, коли на підході вирішення земельного питання. Це головний стратегічний ресурс, який важить набагато більше, ніж все разом взяте, що стоїть на українській землі. Маю на увазі заводи, фабрики і т. д. Звідси жорсткість політичних кампаній, яка підсилюється майже тотальною відсутністю політичної культури. Для початку українським політикам варто було б засвоїти правило: якщо ти хочеш мати моральне право апелювати і вимагати чесності, ти сам повинен демонструвати чесність.

Скажімо, нині усі, як один, палко закликають до боротьби з корупцією. Слухаючи такі вправління в красномовстві, думаю: оця людина, яка палко проголошує такі промови, очевидно живе за принципом, що брати може лише вона, усі інші — ні! І це, з її точки зору, називається боротьба з корупцією. Здавалося б, зробити треба не так вже й багато — усім чесно жити. І стане чесною Україна. Так ні. Не виходить. Насамперед, на верхах. Та не тільки на верхах.

породить багато невдоволених, оскільки йдеться про скорочення кадрів. Як Ви вважаєте, це правильний і своєчасний крок?
Литвин: — Упорядкування органів центральної виконавчої влади і зменшення кількості державних службовців — давно назріла справа. Тим паче що скорочення чиновництва знайде підтримку в суспільстві. Головне, щоб принцип, за яким скорочення, як правило, призводить згодом до збільшення апарату, не спрацював на цей раз. У 2000 році

го аналізу — повсюдна реально-ринкова оцінка землі. Лише після цього можна буде говорити про ринок землі. Але чітко визначивши — на яких умовах? Належить створити державний земельний банк. Якщо людина хоче продати свою землю, вона має зробити це через цей банк, чітко знаючи, скільки коштує сотка. У В'єтнамі, де я нещодавно був, сотка землі, наприклад, коштує 5 тисяч доларів — земля на вагу золота. А що, українська земля менше вартує?

Ради. Отже, я не бачу підстав для збурень. Ми вже навчені досвідом роботи над Податковим кодексом і, гадаю, будемо дотримуватися відомої істини: обпікшись на молоці, дмухаєш на холодну воду. Такі системні закони повинні проходити широку експертизу.
Ред.: — **Складається враження, що останнім часом поїздки за кордон очільників держави — Президента, керівників Верховної Ради, Прем'єр-міністра — почастишали. Чим це викликано, і яка мета такої активності?**

Литвин: — З моєї точки зору, цих поїздок ще недостатньо. Бо чим більше ти зустрічаєшся і спілкуєшся, тим більше у світі розуміння того, що таке Україна і яка її роль для світу. І навпаки, коли ти про себе не говориш, не аргументуєш свої позиції та прагнення, за тебе це роблять інші. Відомо, як. Оскільки боротьба за сфери впливу на планеті в цілому та в її регіонах, зокрема, посилюється.

З'явилася низка країн і утворень, які претендують на роль глобальних гравців. Вони будуть вирішувати проблему свого співіснування за рахунок розширення сфер впливу. Україна не може дозволити собі стати розмінною монетою глобальних політичних домовленостей.

Ми ще до кінця не усвідомили значення України для Європи і для самих себе. Належить навчитися активно проводити зовнішню політику. Вона повинна бути солідною і наступальною. Не можна демонструвати одвічне українське прагнення прогнутися і за рахунок цього сподобатися. Люди стомилися, країна висмоктана безплідними розмовами. Потрібні конкретні дії — контакти, зустрічі. Це визначальне у зовнішній політиці.

Ред.: — **Під час зустрічі з динкорпусом України Ви сказали, що наявні рамки міжнародних взаємин уже вузькі. Чи не означає це, що Ви бачите країну дещо в іншому вимірі — в глобальному масштабі? Якщо це так, то що Ви мали на увазі, яке спрямування визначили для України на міжнародній арені?**

Литвин: — Дуже хотілося б, щоб ми вийшли у зовнішній політиці за рамки дипломатії у традиційному значенні цього слова. Це було добре в XX столітті. Нині потрібні постійні активні діалоги між країнами. Звичайно, для того,

ки зводять вдома, а не за межами країни.

Знову приклад: співпраця з Міжнародним валютним фондом — не від доброго життя. Це все зав'язано на економічній ситуації. І на світовій, і на українській. І всі добре розуміють, якщо не буде співпраці з МВФ, інші міжнародні фінансові структури теж з нами не розмовлятимуть. У той же час йдуть листи з України до фонду: не надавайте Україні кредитів. Кому гірше робимо? Не владі, а країні. Причому вершиною цинізму є те, ті, хто умовляє МВФ не давати кредити, вчора самі співпрацювали з фондом. Хто свого часу відновив співпрацю з Міжнародним валютним фондом? Ті, хто сьогодні критикує відносини України з ним. Вони давали обіцянки, підписували документи...

Україні треба вистояти і утвердитися в неспокійному світі, який переживає силову глобалізацію. Через багато обставин Україна не може стати глобальним гравцем. Але ж Україна може бути регіональним лідером.

За кордоном краще розуміють потенціал України, вибудовуючи ставлення до неї на її перевагах. У той час, як ми звикли акцентувати увагу лише на негативі. Концентруємось виключно на негативі, і людський організм швидко зношується, і держава не може розвиватися.

Ред.: — **Венеціанська комісія закликає країну визначитися з датою майбутніх парламентських виборів. Разом з тим вона говорить про необхідність удосконалення виборчого законодавства. Є вже робоча група. Там є якісь напрацювання? Чи це таємниці?**

Литвин: — Складається враження, що якщо ми і далі будемо рухатися за принципом «віз дорогу покаже», то європейські структури можуть почати виконувати функції українського парламенту, а Міжнародний валютний фонд — функції уряду. Це, до речі, свідчить про те, що слабкість України намагаються використовувати як полігон для відпрацювання майбутніх засад організації життя.

Дійсно, нам самим треба усвідомити необхідність прийняття Виборчого кодексу. Не під вибори і не в момент виборів, а як мінімум за рік до виборів. Мало того, Виборчий кодекс має забезпечити розу-

Простий приклад: ви приходите в магазин купуєте сир, приносите додому, а на ньому сліди від пацюків. Але ті, хто вам його продав, вимагають чесності. Потім продавці йдуть в аптеку, а їм замість пігулок дають крейду під виглядом ліків. Цю «продукцію» завезли треті, які у свою чергу потерпають, скажімо, від неякісної роботи ЖЕКу. Замкнене коло. І всі обурюються. В країні створено кругову систему нехлюйства, хабарництва і корупції.

Мені можуть заперечити. Мовляв, риба гниє з голови, і ви у владі спочатку розберіться. Тоді давайте для початку розберемося, хто формує таку владу. Мені часто пишуть гнівні листи із справедливими звинуваченнями: «Ви відповідальні за те, що розпустили Верховну Раду. Ось у мене, коли я працював директором підприємства, був колектив у 500 осіб, і всі слухняно виконували мої накази». Начебто й правильна постановка питання. Але для початку треба зрозуміти, що саме люди обрали таку владу. Голова Верховної Ради — один із 450 депутатів, який волею долі посаджений в президію і який вимушений працювати з тими, кого люди визначили своїми представниками. До того ж у нього є одне повноваження — закликати і вмовляти.

Суспільство у нас не критичне. А не критичне через те, що люди бідні. Треба бодай один раз набратися духу і діяти на виборах відповідально. А не так, як на останніх місцевих. Пропоную, для прикладу, проаналізувати склад депутатів Київської обласної ради. У ньому побачите, зокрема, дітей відомих батьків, яким треба здавати ще іспити в інститутах. Я за те, щоб молоді люди входили у політику, але не в такий спосіб — завели і посадили на депутатську лаву, а дитина й ув'язнення не має про область, не кажучи вже про її проблеми. А скільки там інших представників, які взагалі жодного відношення не мають до столичного регіону! Говорити про це — «гусей» дражнити. Але колись і хтось має починати.

Ред.: — **Володимире Михайловичу, Ви сказали, що на Україну чекає непростий етап реформування. Започаткована адміністративна реформа, звісно,**

вже відбувалися подібні кроки, й тоді навіть було заборонено міністрам мати більше чотирьох заступників, включаючи одного першого. Пізніше все повернулося на круги своя, у деяких відомствах стало до десяти й більше заступників. Тут потрібні тверда воля та контроль.

Разом з тим має бути розуміння, що скорочення — це дорога справа у плані вихідних витрат. І куди складнішим є питання, як організувати ефективну владу, як відбити в міністерств і відомств бажання командувати, як привчити їх працювати за сучасними європейськими мірками, як зменшити тиск фіскальних органів і підтримувати тих, хто живе і працює, давати їм можливість розвиватися.

Врешті-решт, треба приступати до територіально-адміністративної реформи. Хоча цієї теми навіть бояться торкатися, зважаючи на її складність. Тут, як ніде, потрібен системний підхід, уміння слухати людей.

Сьогодні загострена увага до пенсійної реформи. Проект закону надзвичайно складний. Саме через це кожна людина повинна знати, що й коли вона отримає, і за яких умов, і що від неї вимагається. Поки ж маємо крики, нагнітання страхів, негативу. Це вже звична картина: замість того, щоб дати чіткі й зрозумілі коментарі, послухати тих, хто розуміється на проблемі. З огляду на це серйозні надії покладаю на парламентські слухання з цієї теми в лютому 2011 року.

Ред.: — **Ви вже торкнулися проблеми землі. Нас чекають якісь серйозні зміни. Що буде з мораторієм на продаж землі, як швидко він буде знятий?**

Литвин: — Висловлю одне застереження: не можна пускати землю у вільний продаж. За нинішніх обставин це просто призведе до легалізації того, що вже здійснено в тіньовий спосіб. Водночас вважаю, що не можна й далі прикриватися мораторієм. Мораторій начебто діє, а землі масово скуповують. Знову ж таки в тіньовий спосіб.

На мою думку, по кожному населеному пункту треба невідкладно провести інвентаризацію землі, і все поставити на своїй законній місці.

Наступний крок після тако-

Ред.: — **На Полтавщині в Лохвицькому районі, наприклад, земля-чорнозем коштує 50 доларів сотка.**

Литвин: — Людина іде в банк, банк дивиться за схемою оцінки землі й каже: «Ваша земля коштує стільки-то». І продаж не може бути нижче оцінки. Може тільки вище.

Ред.: — **Скажіть, будь ласка, яка буде доля Житлового і Трудового кодексів?**

Литвин: — Є таке народне прислів'я: сім років мак не родив і голоду не було. Сьогодні, якщо не приймати їх, країна не зупиниться. Дехто хоче на критиці кодексів зробити політичний капітал. Вони щось блокують, пікетують, закликають до маніфестацій. Але в найближчих планах парламенту немає зазначених законопроектів. Ними ми займемося тоді, коли вони

будуть серйозно доопрацьовані й відповідатимуть суспільним настроям.

З юридичної точки зору, закони можуть бути виписані бездоганно. Але якщо вони не матимуть кореневої системи, то ніколи не сприйматимуться людьми і не будуть виконуватися.

Ще раз наголошую: на сьогодні це не першочергові питання, навколо яких обертатиметься діяльність Верховної

щоб такі діалоги були ефективними, виступати на міжнародній арені ми повинні з єдиних і консолідованих позицій. Часто-густо в нас усе ще кожен намагається співати свою «пісню».

Я практично не знаю прикладів, коли представники інших країн скаржаться у міжнародних організаціях на свою вітчизну, на свою владу. Хоча, можливо, підстав у них набагато більше, ніж у нас. Рахун-

міння правил гри на всі наступні політичні кампанії.

Камінь спотикання у Виборчому кодексі — це порядком формування виборчих комісій, проблема оскарження їхніх дій чи бездіяльності, а над усе — виборча система. Все інше — питання техніки. Узгодивши головні моменти, зможемо вийти на узгоджені позиції щодо власне Виборчого кодексу.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 4-Й СТОР.

Володимир ЛИТВИН: «Кожен конфлікт у Верховній Раді, кожне блокування — це шрам на моєму серці»

ПОЧАТОК НА 2—3-Й СТОР.

Думаю, було б оптимально, якби ми зафіксували в ньому, що будь-які зміни до виборчого законодавства можна вносити лише конституційною більшістю парламенту. Тоді не було б сверблячки під політичний момент, політичні настрої, під розстановку політичних сил корегувати виборчі правила, аби законним чином отримати наперед переваги.

А щодо дати виборів, то Центральна виборча комісія, яка наділена правом оголошувати дату виборів, якби була впевнена, що їх потрібно проводити в останню неділю березня 2011 року, не зверталася б до Конституційного Суду з цього приводу. Конституційний Суд, розглянувши відпо-

книжки, прочитанні останнім часом, Вас присмрно вразили, і яку б Ви порекомендували прочитати своїм колегам?

Литвин: До речі, у мене в кабінеті є факсимільне видання Пересопницького Євангелія. До того ж якось я отримав пропозицію придбати оригінальне видання. Зрозуміло, не те, на якому Президент складає присягу. Проте навіть не захотів вести розмову з цього приводу. Це явно якась провокація.

У бюджеті ми збільшили фінансування видання української книжки, у тому числі — видання підручників. Хоча з великою прикрістю констатую живучість практики фінансувати гуманітарну сферу за залишковим принципом. Завжди зі співчуттям ставлюся до людей, які опікуються гумані-

жок мені дарують. За інерцією ще передають окремі сигнальні видання з Академії наук.

Попри все, відчуваю брак знань. Розумію, що доволі непросто змагатися з людьми, яким батьки дали більше освітніх та пізнавальних можливостей. Але я вдячний своїм батькам за те, що вони прищепили мені працелюбство, щирість, оптимізм, віру. В наш жорстокий вік це важить дуже багато.

Ред.: — Як би ви оцінили той державний бюджет, який Верховна Рада затвердила минулого тижня?

Литвин: — Бюджет 2011 року — це бюджет витримки. Країна має витримати. З урахуванням істотного падіння економіки в 2009 році, необ-

ної виконання положень Податкового кодексу.

Ред.: — Володимире Михайловичу, якщо узагальнити роботу Верховної Ради протягом року, які рішення, події ви можете назвати найвизначальнішими?

Литвин: — Для мене кожен день — це подія, кожен день — іспит. І коли у п'ятницю закінчується тижнева пленарна гонитва та всі баталії, важко інколи навіть згадати, а що було у вівторок. Знакові події? Зрозуміло, це і перерформатування парламенту, прийняття Бюджетного кодексу, закону про засади внутрішньої і зовнішньої політики, Податкового кодексу, бюджету країни на 2010 рік, тим більше що ми його приймали наприкінці квітня — 27 числа, і бюджет на наступний рік.

У принципі, готовий говорити, що кожен закон є важливим. У мене такий підхід: якщо законопроект було внесено до парламенту і він знайшов підтримку більшості депутатів, то це очевидно те рішення, яке потрібно країні. Я відповідально ставлюся до кожного питання, для мене немає прохідних рішень.

На жаль, далеко не завжди є розуміння, не кажу вже про підтримку. Я ж людина компромісу. Намагаюся почути, зрозуміти логіку дій кожного. Інколи можу й зірватися, бути імпульсивним, різким, але ніколи не демонструю злість по відношенню до людини. І не можу сприйняти таке зневажливе, нехлуйське ставлення з боку інших. Кожний конфлікт в парламенті, кожне блокування — це шрам на моєму серці. Уявляєте, скільки там уже шрамів?

Багатою мені подобається Верховна Рада, але це зріз суспільства. Я кажу людям — це ви такі. Це ілюстрація того, як ви поведетеся вдома, на роботі. Чи завжди ви стримані, чи завжди ви толерантні? Як інколи розпускаєте руки, починаючи зі своїх сімей і закінчуючи іншими місцями? А в парламенті ж не боги сидять, а ті, кого люди обрали. Або ті, хто знайшов підхід до людей.

Головне — розуміти: не буде Верховної Ради, не буде країни. Навіть такої Верховної Ради. Я в цьому переконаний. На превеликий жаль, інколи домінує позиція, що Верховна Рада нічого не вирішує, але присутність у Верховній Раді дозволяє вирішувати власні проблеми. І шкода, що інколи такі настрої беруть гору. Дуже шкода.

Ред.: — Якими є завдання на перспективу?

Литвин: — Колись був такий улюблений актор Микола Яковченко. У нього, як кажуть, була симпатія до зеленого змія. Якось його з цієї причини зачинили у квартирі, а він жив біля театру Франка. Актор все ж таки вибрався з дому і напівроздягнений вирушив до магазину за пляшкою. Біжить назад. Сніг, холодно. Назустріч йому йде тепло вдягнений метр культури. Зупиняє його і каже: «Миколо, які в тебе творчі плани». А той замерз, перестрибує з ноги на ногу і каже: «Давай про творчі плани поговоримо влітку».

Тому давайте про творчі плани та перспективи поговоримо напередодні наступної сесії Верховної Ради України. Звісно, у центрі нашої уваги насамперед будуть законопроекти, які стосуватимуться реалізації реформ. Ті ж пен-

сійні питання, Виборчий кодекс. Нам треба підступатися до конституційних змін. А головне, дай Боже, виконувати ті закони, які вже є. Підтримати рівновагу в суспільстві, підтримати діалог, що є визначальним завданням, особливо в час змін.

За цей рік Верховна Рада розглянула 1670 питань, багато з яких стали законами та постановами. Добре це чи погано для країни, можна буде сказати лише тоді, коли люди відчують зрушення та зміни на краще. Я дуже хочу, щоб у людей була можливість піднести голову, випрямити спину. Тоді вони будуть критичніші, робитимуть усвідомлений вибір.

Сьогодні експерти переймаються питанням: чи може суспільство піднятися на протести? Хтось кричить — може, інший — ні, не може. А я відповідаю, якщо в суспільстві немає динаміки, немає зростання, то таке суспільство ніколи не підніметься на жодні маніфестації. Людина притиснута, придавлена. А коли вона починає більш-менш прийнятно жити, у неї є можливість розмірковувати, тоді вона починає демонструвати свою критичність, заявляти про власну позицію. А те, що штучно зорганізовано у вигляді демонстрацій та пікетувань, швидко й умирає, коли закінчується підживлення у вигляді фінансування.

Крім того, мене непокоїть своєрідне розбещення суспільства. Країна, за великим рахунком, не працює. Ми як почали з 1985 року, з гласності, активно говорити про вади суспільного життя, так до цього часу не можемо зупинитися. Всі розповідають, як погано. Тоді як треба засукати рукава і зробити все, щоб було краще. В плані констатації того, що відбувається, ми всі вже стали великими спеціалістами. Тому що це очевидні речі. Складніше виходить з практичною роботою.

У країні треба задати робочий настрій. Утім, я помітив таку закономірність: як тільки у Верховній Раді починає домінувати робоча атмосфера — чекай конфлікту. Буденна і навіть рутинна робота вже нікому не цікава — ні політикам, ні журналістам. Начебто немає на що звертати увагу. І людям не цікаво. А от якщо утнути щось на межі пристойності, всі канали це покажуть. Влучний і дошкульний вислів усі прочитують. Маємо вже класичну для України ситуацію: народ хоче жити, політики хочуть війни. Це створює надто вузький плацдарм для діалогу. Цей плацдарм треба розширити. І ми це зробимо. Особисто я для цього й живу.

Ред.: — Де святкуватимете Новий рік?

Литвин: — Планую із сім'єю поїхати в Карпати. Для того, щоб, по-перше, побути з родиною, постояти на лижах, ковзанах. Єдина проблема — чи буде сніг? Звичайно, почитати, подумати, походити. Я не кажу відіспатися, бо зі сном погано, і я до цього звик. Спробую залишитися там і на Різдво. А 13 січня вся наша сім'я збереться у батьків. Мамі буде 82 роки, якраз закінчиться піст. Можна буде пробувати мамині страви, калганівку і співати. А головне — побути з близькими і дорогими людьми.

Ред.: — Дякуємо за розмову.

Литвин: — Прошу.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

відний проект закону про внесення змін до Конституції, визнав його законним. А одне із положень цього закону говорить про те, що наступні вибори до Верховної Ради України відбудуться у останню неділю жовтня 2012 року. Що ще треба? Лише одне — прийняти остаточне рішення Верховній Раді. А нашим політикам — не створювати додаткове напруження і додавати зайвої роботи міжнародним європейським структурам своїми скаргами, які вже нагадують скиглення.

На чому базується бажання постійно дискутувати на цю тему? Бажанням терміново «зайти» у Верховну Раду. Це, по-перше. По-друге, у наближенні строків виборів зацікавлені ті, хто штучно, за рахунок грошей, «наростили» собі рейтинг і кого підтискують вимогою виконати обіцянку — завести визначених ними людей у парламент. Звісно, не для роботи на країну.

Ред.: — Але щоб цей процес завершився, потрібна конституційна більшість.

Литвин: — У лютому, коли буде розглядатися остаточно проект закону змін до Конституції України, я прогноую що він отримає 320—330 голосів.

Ред.: — Володимире Михайловичу, наступний рік Верховна Рада нагolosила роком Першокниги — Пересопницького Євангелія, 450-ту річницю якого відзначатимемо в серпні на державному рівні. Можна стверджувати, що держава звернула увагу на створення сприятливих умов для розвитку книговидавання і підтримки вітчизняних виробників? Які

тарними питаннями. Їх за все б'ють, а у них нічого немає. Насамперед у плані фінансових можливостей.

Щодо книг, які я читаю... Ви знаєте, не звертаюся до книжок, які не справляють на мене враження. Одночасно читаю декілька. Зараз на столі у мене лежить дослідження американського політолога Парага Ханни «Второй мир». Дуже серйозна робота, яка дає оцінку процесам, які відбуваються у світі, регіональним утворенням, країнам першого плану, країнам другого світу, їхнім перспективам. Робота дискусивна, але водночас надзвичайно пізнавальна та корисна. Люди, які займаються зовнішньою політикою та які взагалі займаються державною політикою, мали б таку літературу постійно тримати у полі зору.

Щойно отримав і буду уважно аналізувати роботу вітчизняних вчених-істориків «Україна у Другій Світовій війні. Погляд з XXI століття». Це нариси, які містять набір статей. Книга приверне увагу особливо тих, хто професійно цікавиться цією темою. Можливо, й політиків. Враховуючи ту обставину, що історія є полем не тільки політичного діалогу, а й політичної боротьби.

У минулі вихідні прочитав «Записки українського самашедшого» Ліни Костенко. Щотижня гортаю мінімум з десятка книжок. Намагаюся раз на два тижні відвідувати книжковий ринок, купувати літературні новинки у сфері своїх інтересів. Багато кни-

хідності величезних виплат за зовнішніми боргами. До першого вересня ми маємо виплатити понад 40 млрд. гривень. А за рік — понад 80 мільярдів! Усвідомлюєте об'єми вилучень з української економіки? Є проблема з фінансовим забезпеченням делегованих на місцевий рівень повноважень.

Якщо Україна пройде нормально 2011 рік, далі буде набагато легше країні й людям. Зарплати та пенсії — а це головне — будуть виплачуватися своєчасно.

Загалом, робимо ставку на передбачуваність, визначеність та діалог. Все інше — в наших силах.

Ред.: — «Голос України» домовився з податковою службою, що спільно вестимемо роз'яснювальну роботу з основних положень Податкового кодексу. Щоб люди розуміли, як краще користуватися кодексом. Фахівці будуть роз'яснювати, як застосовувати нові правила...

Литвин: — Згоден: потрібно провести щось на зразок всеукраїнського лікнепу. Насамперед вчити тих, хто займається бухгалтерським обліком. Вважаю, що це потрібно робити масово і дохідливо, а не думати, що коментар підготують, видадуть накладом 10—20 тисяч, і на цьому все закінчиться. Діятиме принцип, що незнання закону не звільняє від відповідальності.

Величезна відповідальність в цьому питанні лежить на владних інституціях. Треба спочатку пояснити, переконачитися, що людина зрозуміла і почула, а потім вимагати від

Рано чи пізно це робити треба

ДУМКИ З ПРИВОДУ

«Голос України» поцікавився в народних депутатів, що вони думають з приводу пенсійної реформи, яку зараз активно обговорюють у нашому суспільстві.

Вадим Колесніченко, ПР:

— Безумовно, ця реформа не буде сприйматися із захопленням суспільством і депутатами. Пенсійну реформу треба було реалізувати ще у 2003—2004 роках, коли урядом керував Віктор Янукович і був запас міцності у держави і в людей.

Тоді її можна було розробити не подразливо для людей. Ми зараз у ситуації, коли розуміємо: не робити погано і робити погано. Якщо ми хочемо працювати заради майбутнього, то вимушені будемо запроваджувати, в тому числі, й пенсійну реформу. Але з мінімальним навантаженням для людей. Маємо просту річ — якщо не ми це зробимо, то вже ніхто не зробить, бо держава не втримається.

Мусимо думати про дві речі — про людей і про державу. Люди, звісно, хочуть сьогоднішнього і не усвідомлюють, наскільки політики за п'ять років розбурхали суспільство соціальними обіцянками і пропозиціями, на які в державі коштів немає і не буде. І наша держава, і міжнародна спільнота переходять на дуже складний етап. Гроші заробляти дедалі важче і важче, тому треба з розумінням ставитися до цього і досягнути суспільної угоди про взаєморозуміння.

Важко спрогнозувати, чи підтримають пенсійну реформу. Навіть у нашій фракції не все так просто. Ми розуміємо наслідки цього і що це вдарить по рейтингах і іміджу. Але імідж — іміджем, а рейтинг — рейтингом. Це наша особиста справа. Ми прийшли в парламент і пішли, але країні треба буде жити далі. І якщо не ми, то наші послідовники, нехай вимушено, але змушені будуть це зробити. Хоча потім це буде набагато гірше, ніж ми можемо зробити зараз.

Павло Мовчан, «БЮТ—«Батьківщина»

— Потреба в пенсійній реформі очевидна. Вона навіть запізнилася. Рано чи пізно це треба буде робити. У цій проблемі багато нюансів. І стосується вона не тільки віку, до якого все зводиться. До яких систем ми вдемося? До європейських, чи будемо продовжувати радянську систему? Ми не усвідомлюємо, що величезна доля бюджету йде на видатки пенсіонерів. Ми — країна пенсіонерів. Це дісталось нам у спадок від Радянського Союзу, бо ми були пенсійним відстійником Союзу. Сюди прислали всіх військовиків і спеціалістів, які заробили пенсії в ранньому віці на курилах, чукотках і в мурманських — у різних північних зонах. Тому ми маємо колосальний тягар, який просто нас прогинає.

Як зробити, щоб пенсійна система була стимулююча, щоби розрахунок по зарплаті працював сьогодні не в конв'єртний спосіб, щоб кожен вмотивовано працював на своє завтрашнє, на забезпечення своєї старості? Це речі, які має вирішувати той чи інший уряд. Тут не можна догоджати заради якихось політичних преференцій. Це не зробив Віктор Андрійович. Він разом із Юлею Володимирівною не хотів цих непопулярних кроків. Але їх треба робити. І я погоджуюся, що цю проблему ми не проминемо. А вже потім, другим планом, будемо думати про той самий пенсійний вік. Проблема вирішувати необхідно, але чи підуть на це ті, хто намірився?

Усе залежить від того, коли будуть вибори. Знову ж таки йдеться про доцільність не суспільну, національну, а партійну. Якщо ми йдемо на вибори, як хочуть регіонали, восени 2012 року, краще цієї проблеми не чіпати, обходити її. Але ми не можемо оминати те, що має місце в Європі. Це суспільний конфлікт, непопулярність влади і тих кроків, які роблять у кризові періоди ті, хто при владі.

Тарас Стецьків, «НУ—НС»:

— Не можна назвати реформою основну ідею документа, де пропонується підняти пенсійний вік жінкам до 60 років. Це просто вирішення проблем Пенсійного фонду. До цивілізованої моделі так званої другої, третьої накопичувальних систем це на сьогодні жодного відношення не має. Тому я думаю, що це навіть не можна назвати реформою. Це лише вимога Міжнародного валютного фонду, який просто не дасть гроші. Тому влада, яка по-лакейськи плазує то перед Росією, то перед МВФ, просто вимушена це рішення приймати, інакше їм просто не дадуть чергових кредитів. Чи знайдуться у залі голоси на підтримку цієї реформи? Вони зараз знайдуться на будь-яке рішення. Хіба, може, комуністи не проголосують.

Аби цей документ можна було назвати пенсійною реформою, треба було б врахувати хоча б той самий чилійський досвід чи якийсь інший. Змінювати все корінним чином — впроваджувати персональні накопичувальні рахунки, вводити третій рівень і формувати недержавні фонди... Лише тоді ми матимемо вирішення проблем і реальне підвищення виплат. Солідарна пенсійна система давнім-давнім себе пережила. Але люди при владі, видно, не здатні навіть просто врахувати і перенести кращі світові зразки реформ на український ґрунт.

Олександр Голуб, КПУ:

— Наша фракція виступає категорично проти пенсійної реформи в тому вигляді, в якому вона подається. Фактично і сам законопроект, і системі, за якою пропонується реформування, ми вважаємо втручанням у внутрішні справи України з боку міжна-

родних фінансових організацій, передусім МВФ. Вони не враховують українські реалії і фактично реалізують, якщо так можна, принцип: немає пенсіонера — не треба платити. Якщо відкинути мову дипломатії, ця програма фактично таким чином звучить. Інша справа, що не може бути такого розриву в максимальних-мінімальних пенсіях. Потрібно враховувати трудовий стаж і умови роботи людини при нарахуванні виплат, яка має давати людині можливість гідно жити.

Ми категорично проти підвищення пенсійного віку і для чоловіків і для жінок. Тому що рівень охорони здоров'я, рівень життя, цінова політика в нашій державі відрізняється від європейських країн. Середній вік життя українських чоловіків становить 60—62 роки, тож дуже багато людей не доживатимуть до законного відпочинку. Ми проти того, щоб обкладати додатковими податками пенсії, бо це не заробіток. Людина вже відпрацювала — вона віддала державі й певній галузі всі свої сили, можливості і це справедлива винагорода за труд. Ситуація, коли обмежується пенсія або обкладається якимось додатковими податками, на наш погляд, є неприпустимою. Тобто в такому вигляді наша фракція не може підтримати цю реформу. Люди, які проголосують за неї, візьмуть на себе повну відповідальність за її наслідки. Ось чому я думаю: якщо в залі й набереться більшість, то це буде мінімальний поріг — 226 голосів. Якщо уряд наполягатиме, він, у принципі, може назбирати таку кількість голосів, але навряд чи більше.

Сергій Гриневецький, Народна партія:

— Реформи ще немає, є тільки пропозиції. Про комплексний підхід можна буде говорити тільки тоді, коли ми побачимо офіційний документ. А те, що висить на сайтах, я не коментую, і навіть знати про це не хочу. Я офіційно зареєстрованого документа не бачив.

Надія СМІЯН.

Прем'єр прогнозує «непростий рік стабілізації та виходу з кризи»

Прем'єр-міністр Микола Азаров вважає, що у 2010 році, завдяки чітко визначеній стратегії, Україна почала долати кризу. Про це він сказав під час учорашньої підсумкової прес-конференції.

«Чи спрацювала ця стратегія в Україні», — запитав він та сам же відповів, що спрацювала, «якщо інфляція є найменшою за останні 8 років, якщо маємо значне зростання промислового виробництва, якщо по всій країні ожило будівництво, якщо реально зросли доходи населення, якщо оживився внутрішній ринок, якщо міжнародні рейтингові агентства протягом року тричі підвищували рейтинг, якщо, нарешті, Україні повірили, і ми маємо нормальні програми співпраці з Міжнародним ва-

лютним фондом». Коли ж йдеться про наступний рік, то глава уряду прогнозує, що це буде «непростий рік стабілізації і виходу з кризи», а от у 2012 році ситуація «абсолютно однозначно» буде кращою. При цьому він нагадав, що у 2011 році Україні треба буде сплатити близько 90 мільярдів гривень за боргами, корті утворились внаслідок «стратегії», яку реалізовували попередники. Саме з метою подолання цієї ситуації нинішня влада планує у 2011 році скоротити дефіцит держбюджету із

нинішніх 5 до 3 відсотків та виправити ситуацію з дефіцитом Пенсійного фонду. Якщо ж усе заплановане вдасться, то прем'єр припускає, що уже в 2012 році економіка повернеться на докризовий рівень. «Ми заклали до бюджету приблизно 4 відсотки зростання економіки на наступний рік, але якщо все розвиватиметься за оптимістичним сценарієм, то матимемо 6 відсотків, тобто в 2012 році ми вийдемо на показники докризового 2007 року», — сказав М. Азаров.

Так само глава уряду обіцяє в наступному році стабільність грошової одиниці. Запитавши у присутніх, як, на їхню думку,

поводиться національна валюта, прем'єр відповів, що «стабільно», та пообіцяв, що так вона поводитиметься і надалі, бо в основі стабільності національної валюти, перш за все, лежить системна робота Нацбанку та уряду. «Коли попередній прем'єр валила все на Нацбанк, то вона лукавила. Не може бути стабільною валюта в країні, де падає економіка, де марнотратна держава», — сказав він. До того ж упевненість нинішнього уряду в стабільності гривні базується ще й на значних валютних резервах НБУ, котрі зросли з 24 до 34 мільярдів доларів. Торкнувшись теми майбутньої пенсійної реформи, М.

Азаров зазначив, що влада визначатиметься стосовно неї за підсумками її громадського обговорення. «Давайте послухаємо людей. Якщо наших людей влаштовує така система, то мене не зупинить жоден Міжнародний валютний фонд», — сказав він, маючи на увазі вимоги про підвищення пенсійного віку. Водночас глава уряду зауважив, що зростання виробництва супроводжуватиметься створенням нових робочих місць, тож, щоб забезпечити їх робітникам, потрібно йти на такий непопулярний крок, як підвищення пенсійного віку.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Закон один для всіх?

У неділю близько 13-ї години було затримано колишнього міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. Затримання відбулося біля квартири Луценка на вулиці Старонаводницькій у Печерському районі Києва.

Вже у понеділок стало відомо, що Ю. Луценко затриманий у рамках розслідування справи щодо зловживання службовим становищем, повідомила «Українська правда».

Цього дня у приміщенні Печерського суду відбулося судове засідання у справі затриманого. Йшлося про зміну запобіжного заходу з підписки про невиїзд на затримання в рамках справи про водія Леоніда Приступлюка щодо заволодіння державним майном в особливо великих розмірах шляхом зловживання службовим становищем, за попередньою змовою групою осіб.

За словами прокурора з обвинувачення, Ю. Луценко ухиляється від слідства. Крім того, экс-міністру закидають те, що, давши інтерв'ю УНІАН і «Дзеркалу тижня», він нібито спричинив перешкоди слідству та паплюжив органи прокуратури, повідомляє прес-служба «Народної самооборони».

У своєму слові під час судового засідання Юрій Луценко звинуватив Генеральну прокуратуру у брехні. Він заявив, що за час відвідування прокуратури за викликами прочитав усі надані йому матеріали справи — два томи! Ухилення від відкликів він також назвав брехнею, оскільки весь час узгоджував всі приходи до прокуратури із слідчим. «Генеральна

прокуратура хоче позбавити мене права коментувати події навколо моєї справи!» — заявив Луценко. — Я хочу заявити, що зараз розглядається не кримінальна справа, а політична!», — наголосив лідер «НС».

У тому, що затримання экс-міністра — справа виключно політична, упевнені й представники інших опозиційних сил. Крім того, затримання колишнього посадовця пов'язують із справою отруєння Віктора Юшенка.

За словами народного депутата Володимира Ар'єва («НУ—НС»), Ю. Луценка затримали за те, що, будучи в 2009 році головою МВС, він продовжив оперативні заходи з розслідування справи про отруєння Юшенка. «Йому інкримінують перевищення службових повноважень (від 5 до 12 років в'язниці)», — сказав він. У свою чергу, народний депутат Геннадій Москаль додав, що Ю. Луценко був затриманий після допиту експерта-заступника СБУ Володимира Сасюка, на дачі якого відбулася, як вважається, фатальна вечеря. «Виявилось, що група співробітників МВС вела стеження за водієм Сасюка. І Луценко продовжував ці терміни. Але за законом міністру дозволяється це робити», — сказав Г. Москаль.

Солідарність із Юрієм Луценком висловили й інші опозиційні політичні си-

ли, зокрема, партії «Батьківщина» та «Громадянська позиція». Вони вимагають негайного звільнення затриманого політика. Тим часом, фракція «НУ-НС» розпочала збір підписів народних депутатів для скликання позачергового пленарного засідання ВР для заслуговування Генерального прокурора щодо вибіркового застосування в Україні кримінального законодавства з метою політичних переслідувань. Крім того, однопартійці Ю. Луценка закликали небайдужих приєднатися до акції протесту проти затримання лідера «Народної самооборони», яка відбувалася в понеділок біля приміщення Печерського суду Києва, а також Головного слідчого управління Генпрокуратури.

На думку представників провладних партій, політикою у цій справі і не пахне, тут — «чистий кримінал». «Тим, хто нині обіцяє організувати пікетування Генпрокуратури на підтримку Юрія Луценка, треба було це робити раніше, коли він незаконно матеріально допомагав

своєму водієві за рахунок держави, коли затагував розслідування справи Лозинського та соромив країну п'яними витівками в Франкфурті», — цитує слова Михайла Чечетова прес-служба ПР. — Сьогодні втілюється в життя гасло, про яке Луценко так голосно кричав: «Закон один для всіх!». У тому числі — й для экс-глави МВД». «Переконаний, об'єктивне розслідування та справедливий суд дадуть оцінку його діям», — наголосив регіонал.

Олена РОМАШКІНА.

Р. С. Коли верстався номер, стало відомо, що Печерський суд задовольнив подання Генеральної прокуратури про зміну Ю. Луценку запобіжного заходу з підписки про невиїзд на утримання під вартою. Хоча присутні на засіданні народні депутати від фракції «НУ-НС» Юрій Стець, Тарас Стецьків, Юрій Гримчак, Олесь Доній, Володимир Ар'єв, Ірина Герасченко та Катерина Лук'янова просили суд звільнити Ю. Луценка на поруки.

ОФІЦІЙНА ТОЧКА ЗОРУ

У Генпрокуратури стверджують, що Юрій Луценко затриманий у зв'язку з необхідністю з'ясувати матеріали кримінальної справи стосовно нього, а також необхідністю зміни йому запобіжного заходу на арешт. Про це під час учорашнього брифінгу повідомив керівник прес-служби Генпрокуратури Юрій Бойченко, — повідомляє Інтерфакс-Україна.

«Ми попереджали його: якщо він затагуватиме ознайомлення, йому буде змінено запобіжний захід. Відповідно, його і затримали», — сказав він.

Коментуючи інформацію, ніби Ю. Луценка затримано в рамках розслідування справи про отруєння Віктора Юшенка, Ю. Бойченко нагадав: «Порушено ще одну кримінальну справу стосовно нього, але дотепер відбуваються першочергові слідчі дії, і ми не можемо говорити про цю справу».

Керівник прес-служби повідомив також: якщо подання Генеральної прокуратури про обрання запобіжного заходу Луценку у вигляді утримання під вартою буде задоволено, то экс-міністр знаходитиметься під арештом два місяці. «Якщо він за ці два місяці прочитає матеріали, то справа піде до суду», — додав Ю. Бойченко.

Дніпропетровська транспортна прокуратура порушила кримінальну справу за фактом порушення правил безпеки руху та експлуатації повітряного транспорту, що спричинили загибель людей 26 грудня біля села Бутовичівка Солонянського району. Як повідомляє наш власкор **Тетяна КОЛЯДИНСЬКА**, того дня на поле упав приватний гелікоптер SA-341 GAZELLE. Загинули сорокарічний пілот, житель Херсонської області, і три пасажирки–одеситки

«У Кот–д’Івуарі будують більше доріг, ніж в Україні, — *поскаржився на учорашній прес–конференції прем’єр–міністр Микола АЗАРОВ.* — У бюджеті «Укравтодору» (на 2011–й рік) з 13,5 млрд. гривень 7,5 млрд. — це борги». — *Інтерфакс*

У НОМЕР

► **ЧЕРНІГІВ**
Парад Дідів Морозів

У Чернігові вперше на Красній площі відбувся масовий карнавал «Мороз-парад-2011». У ньому взяли участь до сотні чернігівських Дідів Морозів і Снігуроньок. Учасників карнавальної ходи, казкових персонажів привітали міський голова Олександр Соколов та голова обласної ради Анатолій Мельник.

«Нехай Новий рік та Різдво Христове принесуть радість і спокій до ваших осель, додадуть здоров’я й наснаги вам і вашим рідним, стануть початком нових здобутків і успіхів в ім’я процвітання Чернігово–Сіверської землі», — зазначив голова облради.

На Красній площі було відкрито головну ялинку міста. Чернігівців чекала цікава концертна програма, конкурс на кращий новорічний костюм, подарунки.

Сергій ПАВЛЕНКО.

► **ВІННИЦЯ**
Запалав Віфлеємський вогонь

Минулої неділі у вінницьких храмах запалав вогонь із Святої Землі. Перед богослужінням його прийняли у парафіях Української Православної церкви Київського патріархату, Української греко-католицької церкви, Римо-католицької та Автокефальної церков. До міста над Південним Бугом Священний вогонь доставили представники вінницького осередку молодіжної скаутської організації «Пласт».

— Традицію поширювати світло Віфлеєма Європою започаткували у 1986 році австрійські скаути, — каже керівник вінницьких «пластунів» Максим Студілко. — Вони літаком везуть лампадку до Відня, запалюють його у Кафедральному соборі, а після того передають в інші країни. За доброю традицією скаути роблять це тільки з рук в руки.

До Вінниці священне світло доставили з Прибалтики. «Як можна після таких добрих справ не пишатися нашою молоддю», — каже Єпископ Вінницький та Брацлавський УПЦ Київського патріархату Онуфрій. За його словами, це світло любові, злагоди й добра буде доставлено у всі храми УПЦ Київського патріархату на території області.

Віктор СКРИПНИК.

► **ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ**

Святковий рейс

Минулих вихідних з Івано-Франківська до Ворохти почав курсувати прискорений рейковий автобус з підвищеним комфортом. Його запровадила Львівська залізниця для перевезення пасажирів до гірського курортного селища на час новорічно-різдвяних свят. Рейковий автобус курсуватиме до 10 січня щоденно (окрім вівторка) двічі на день за маршрутом Івано-Франківськ—Ворохта—Івано-Франківськ із зупинками у Яремчому і Татарові.

Дарина НАЗАРЧУК.

► **ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ**

Підприємці зібрали кошти для лікарні

Три місяці тому група хмельницьких підприємців оголосила добродійну акцію «Наше майбутнє — здорові діти». Мета — допомогти міській дитячій лікарні. Підприємці звернулись до всіх мешканців обласного центру з проханням зібрати кошти на придбання обладнання для хірургічного відділення. Тепер в лікувальному закладі є все для проведення операцій шляхом малоінвазивного втручання. Як зауважив головний лікар Іван Гуцул, нове устаткування допоможе значно скоротити перебування маленьких пацієнтів у лікарні та зменшити негативний вплив операційного втручання.

Ірина КОЗАК.

Депопуляція — наше майбутнє?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Рішення про народження дитини жінка приймає в період психологічної стабільності, коли вона впевнена у своєму майбутньому. Нині, коли соціальне й трудове життя людей перекроюється, може спостерігатися спад народжуваності, — зазначила психолог.

Тетяна Спринсян також додала, що реформи в країні сприймаються населенням негативно, а все це не сприяє збереженню емоційного благополуччя та комфорту в родині.

— Якщо в жінок такі складності в соціальній і трудовій сферах знаходять своє відбиття в так званій психологічній безплідності, коли за відсутності медичних проблем жінка не може завагітніти або виносити дитину, то в чоловіків це проявляється в різних порушеннях ерекtilьної функції, — сказала вона.

З нею погодився науковий співробітник Інституту урології Андрій Сітенко. Він відзначив, що основні чинники, які впливають на рівень народжуваності та приріст населення, мають саме соціально-економічний характер. Мовляв, навіть проблеми зі здоров’ям відходять на другий план перед фінансово-економічними й соціальними труднощами.

— Вони негативно позначаються на такій досить чутливій функції як репродуктивне здоров’я. Пари або не хочуть прис-

тупати до зачаття, бо вважають, що в них немає відповідних умов для виховання дітей, або ж не можуть у зв’язку з тим, що мають проблеми зі здоров’ям, — підкреслив він.

За його словами, 70—80% бездітних сімей відмовляються заводити потомство через погану економічну ситуацію в країні. Через проблеми зі здоров’ям від дітей відмовляється набагато менший відсоток пар. І лише невелика частка — 3—4% родин — не можуть мати дітей через генетичні проблеми.

У свою чергу передовий науковий співробітник Інституту демографії і соціальних досліджень НАНУ Лідія Ткаченко нагадала, що останнім часом кількість українців скоротилася майже на 150 тисяч осіб.

— Депопуляція — фактично невідворотне явище для України на найближчі 50 років. І нічим тут не можна допомогти, — підкреслив експерт. — У нас і зараз, незважаючи на всі спроби влади підвищити виплати при народженні дитини, кількість померлих у півтора рази перевищує народжуваність. І навіть якщо інтенсивність народжуваності збільшуватиметься, однаково покоління матерів і батьків у дитородному віці в нас уже нечисленне.

Вона також розповіла, що на заході України народжують частіше, ніж на сході.

Наталія ОВДІЄНКО.

Знаходять гроші, щойно запахне «смаженим»

30 мільйонів гривень заборгованої заробітної плати виділено жителям Рівненщини заводу втручання органів прокуратури.

За фактами умисної безпідставної невикплати зарплати та інших грубих порушень законодавства про працю порушено 53 кримінальні справи, розслідування по яких завершено і які передані до суду.

Одна з таких кримінальних справ за безпідставну невикплату заробітної плати працівникам одного з державних підприємств Рокитнівського району зараз у суді. Керівник протягом майже шести місяців не розраховувався із 134 працівниками та 16 звільненими робітниками. І не переймаючись цим, всі кошти, які надходили на рахунки підприємства, використовував на господарські потреби.

Дубенський міжрайонний прокурор розслідував та передав до суду кримінальну справу стосовно керівника одного з товариств, який заборгував своїм працівникам 224 тисячі гривень. У ході досудового слідства заборговану заробітну плату відшкодовано повністю.

— А голова селянського виробничого кооперативу в одному з районів області крім того, що заборгував заробітну плату працівникам, ще й вніс неправдиві дані до статистичної форми І-ПВ. Тому прокурор порушив кримінальну справу вже за двома статтями КК України: безпідставна невикплата заробітної плати та службове підроблення. Цю справу також скеровано до суду, — розповідає начальник відділу захисту майнових, інших особистих прав і свобод громадян та інтересів держави прокуратури Рівненської області старший радник юстиції Світлана Ярема. — Протягом року порушено дев’ять кримінальних справ за фактами виплат заробітної плати в «конвертах». Хочу застерегти громадян від подібних трудових «відносин», оскільки це, насамперед, шкодить їм: не зараховується трудовий стаж, що зумовлює повну відсутність соціальних та трудових гарантій для них. Крім того, такі порушення шкодять і державі, яка недоотримує кошти до бюджету, Пенсійного та інших соціальних фондів.

Олександра ЮРКОВА.

Іграшок — хоч музей відкривай

У Кам’янці–Подільському нагородили переможців конкурсу на кращу ялинкову прикрасу. Призи дітям підготував міський голова Михайло Сіماشкевич.

Вибрати найкращі було дуже непросто, бо всі сніговики, новорічні гірлянди, діди морози, янголята, зайці, ялиночки з пір’я і цукерок в зелених обгортках та ще багато дивовижних витворів просто вражали. І творчий задум, і майстерність виконання були на надзвичайно високому рівні. Рукотворним іграшкам не вистачило ялинки в холі міськради — довелося навколо неї встановити експозиційні столи. Тепер влада думає, де знайти місце для цього новорічного музею.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.
На знімку: (зліва направо) заступник міського голови **Василь Сукач** та міський голова **Михайло Сіماشкевич** нагороджують авторів оригінальних ялинкових іграшок.

Фото Вероніки ВЛАСЮК.

На заході України народжують частіше, ніж на сході

Будмайданчик як поле бою

Кияни знову захищають мітингами столицю від забудови. Цими вихідними одразу кілька громадських організацій виступали проти незаконних, на їх погляд, будівництв. Удру-ге за минулий тиждень у столиці мітингува-ли проти зведення офісно-торговельного центру над станцією метро «Театральна».

Цього разу під зеленим парканом зіб-лося до сотні людей. Учасники акції нама-галися вручити будівельникам припис Головного управління охорони культурної спадщини. За словами Ігора Луценка, пред-ставника руху «Збережи старий Київ», у до-кументі є вимога негайно призупинити будь-які будівельні роботи. Проте, скільки не стукали люди у зелену огорожу — їм ні-кто не «відчинив». Мітингувальники, ма-буть, обурені хамством, спробували сило-мись прорватися, але правоохоронці завади-ли зламати паркан. Останній після завер-шення мітингу недорахувався всього кіль-кох дошок і таблички з інформацією про будівництво. Усе це «добро» учасники акції принесли під двері будівлі КМДА. Тепер громадськість чекає дій від влади. Адже, як уже неодноразово заявлялося, будівництво кількадеверхового центру над станцією метро активісти громадських організацій називають небезпечним. І не виключають, що воно може закінчитися трагедією. Тим часом в іншому районі столиці кияни мі-тингували за збереження парків та скверів. «Спілка порятунку Голосіїва» в останнє виступала проти забудови парку Либід-ський та скверу Лисогірський... церквами.

Фото Павла БАГМУГА (Укрінформ).

— Ми з 5 червня цього року розпочали свій шестимісячний пікет: щонеділі прово-дили мітинги на порятунок цих місць. Па-ралельно із цим писали листи вищим поса-довим особам держави і представникам ду-хівництва. Але звідусіль отримували тільки відписки. Цієї неділі у нас був останній пі-кет. Думаю, зробимо невеличку перерву, а потім почнемо «працювати» із державними органами, — каже Михайло Михалко, голо-ва «Спілки порятунку Голосіїва», і переко-нує: мовляв, навіть якщо не вдасться відсто-яти ці парк та сквер, то, можливо, хоч інші об'єкти врятуються: — Ми підраховали, що по всій столиці зараз є близько 22 парків та

скверів, на місці яких хочуть побудувати церкви. Між тим уже сьогодні має відбу-тися черговий «бій» громадськості за обличчя міста. Цього разу на кону стоїть озеро Неб-реж, що на Осокорках. Як анонсують орга-нізатори, протест проходитиме біля стін Дарницького райсуду, в якому вирішувати-меться доля цього водоймища. Останнє, пе-реконують небайдужі, нині фактично є ра-йонним сміттєзвалищем. Ще у 2007 році тамтешні мешканці через суд та неоднора-зові акції протесту намагалися припинити завезення сміття на озеро. Вимушені це ро-бити і три роки потому.

Тетяна СУВОРОВА.

ФОТОФАКТ

Інспектор Державного пожежного нагляду ПДПЧ-3 міста Вінниці, лейтенант служби цивільного захисту Ігор Чернюк перевіряє магазин, що торгує піротехнічними виробами.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Петардами торгують на кожному кроці

Лише за один рейдовий день терно-пільські міліціонери вилучили понад 10 тисяч петард, салютів, феєрверків та ін-шої святкової вибухівки, яка продавала-ся незаконно. За повідомленням центру зв'язків з громадськістю УМВС у Тер-нопільській області, дозвіл на продаж ліцензованої піротехніки отримали 25 суб'єктів господарської діяльності. Вони повинні мати паспорти на піротехнічні вироби, проінструктувати покупців, я-кими користуватися. Натомість цією ат-рибутикою незаконно торгують на рин-ках, у деяких торгових точках, на зупин-ках громадського транспорту. І хоч но-ворічні свята ще не розпочалися, пос-траждали вже є. Другокласник однієї зі шкіл бавився запаленими петардами, доки одна з них не розірвалася в нього під одягом, спричинивши опіки. Особ-ливо полюбляють дітлахи лякати вибу-хами людей похилого віку, а в тих і до інфаркту через це недалеко.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Експеримент дав нових читачів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Та головне — листиноші переконалися, що газета Верховної Ради — не сухе офі-ційне видання, як їм видавалось, а жива, жвава, цікава газета. Тож тепер пропону-ють її людям не формально, а від душі.

Калуський ЦПЗ № 2 нараховує 640 працівників, серед яких понад 250 листинош. Це зла-годжений і друж-ний колектив, який ось уже 14 років очолює Ми-кола Войтанов-ський (на знімку). На наступний рік передплату за кількістю екзем-плярів порівняно з січнем минулого року тут виконали на 105%. Територія, яку обслуговує ЦПЗ, — чи не найбільша в області, тож і проблеми тут помітні особливо чітко. Як відзначили листиноші, передплата періодичних ви-дань нині тримається переважно на пенсі-онерах. Незаможні люди знаходять у своє-му скромному бюджеті кошти на друкова-не слово, а багаті читають мало або й зов-сім нічого. Турбує і те, що багато депута-тів сільських і міських рад, вчителів, ліка-рів, яких прийнято вважати інтелігенцією, не мають звички читати газети. Поштови-ки намагаються змінити цю тенденцію, не втратити жодного свого читача, знаходити нових. Без їхнього ентузіазму, розуміння, наполегливості журналістам було б неп-росто донести своє слово до спільноти.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Фото автора.

Вшанували видатного гетьмана

Учора на Черкащині відбулися захо-ди, присвячені 415-й річниці від дня народження великого гетьмана, пол-ководця, дипломата, творця Україн-ської козацької держави Богдана Хмельницького.

На Замковій-Богдановій горі у Чиги-рині представники влади та громад-ських патріотичних організацій покла-ли гірлянди живих квітів до монумента видатному гетьману. У національному історико-культурному заповіднику «Чи-

гири» пройшли історичні читання, а в районному Будинку культури — уро-чисте засідання та концерт. У двох на-селених пунктах області відкрито мемо-ріальні знаки, які увічнюють славу улюбленого народного героя. У селищі Лисянка на місці маєтку Хмельницьких встановлено козацький камінний хрест з родинним гербом. А в селищі Іркліїв Чорнобаївського району на рукотвор-ному кургані виросла козацька шабля з фігурою гетьмана на коні (на знімку). Пам'ятники споруджено на кошти ко-зацьких товариств та громадськості.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Фото автора.

У НОМЕР

► **ОДЕСА**

Не повинно бути невідомих солдатів

У селі Великий Дальник Бі-ляївського району відбулася церемонія перепоховання ос-танків радянських солдатів, які загинули в боях під час оборони Одеси. У ході пошу-кових робіт було виявлено 49 останків солдатів-червоноар-мійців і офіцерів. Чотирьох із них — вихідців з Росії та Ук-раїни — вдалося впізнати.

У серпні 1941 року в районі села Великий Дальник румун-ські і німецькі війська намага-лися прорватися до Одеси. Супротивник наштотхнувся на мужній опір наших частин і підрозділів. У районі села про-ходив зовнішній пояс оборони міста-героя.

Пошукові роботи у районах поховань військовослужбовців, які загинули у Великій Вітчиз-няній війні в Одеській області, ведуться протягом 50 років. За цей час виявлено й перепохо-вано понад 10 тисяч останків захисників Одеси.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

► **ЖИТОМИР**

Як забрали машину — одразу погасила борги

Сорокашестирічна житоми-рянка зустріне новий рік без боргів за житлово-комунальні послуги. Для цього за один день вона заплатила майже 30 тисяч гривень. Проте зробила це тільки після того, як дер-жавна виконавча служба вилу-чила в неї автомобіль «Шкода Октавія» й передала на збері-гання одному зі стягувачів — орендному підприємству «Жи-томиртеплокомуненерго», яко-му пані заборгувала 10 тисяч гривень.

Жінка є власницею двох квартир у центрі міста. Понад п'ять років вона взагалі не платила за комунальні послуги. Корольовський районний суд Житомира виніс п'ять рі-шень про стягнення з неї за-боргованості. Проте пані ніяк не реагувала. Та досить було вилучити машину, як того ж дня борги за тепло та інші ко-мунальні послуги вона погаси-ла. Окрім того жінка сплатила чималу суму додатково: дер-жити за розгляд справ судом, витрати на інформаційно-тех-нічне забезпечення судового процесу, витрати на проведен-ня виконавчих дій та виконав-чий збір. Після цього держав-на виконавча служба закрила провадження, й машину жінці повернули. Загалом за корот-кий час працівники провели рейди по 42 квартирах бор-жників за теплопостачання. Вилучено майна на кілька ти-сяч гривень.

Юридично-абонентний від-діл «Житомиртеплокомуненер-го» з початку року підготував і направив на розгляд суду близько 1800 позовів. Майже всі їх задоволено. Слово за державною виконавчою служ-бою.

Олексій КАВУН.

► **ХЕРСОН**

Земля не роздається!

Тимчасову заборону на продаж і приватизацію зе-мельних ділянок у зонах пер-спективної забудови, визна-чених генеральним планом розвитку Херсона, планує запровадити місцева влада. Про це на прес-конференції розповів міський голова об-ласного центру Володимир Сальдо. Вирішальне слово — за депутатами, які обгово-рять важливе питання на се-сії, що відбудеться завтра. Йдеться насамперед про привабливі території у мікро-районах «Таврійський-4Б», «Корабел-2», а також ділян-ки, прилеглі до транспортних магістралей. «Мораторій пла-нується ввести до повного розмежування земель кому-нальної і державної власнос-ті у Херсоні», — уточнив міський голова.

Василь ПІДДУБНЯК.

Судна йдуть у море, а порт продовжує працювати

Споконвічна суперечка: хто старіший — морський торговельний порт чи Одеса? Насправді одесити вже давно віддали пальму першості в цій суперечці порту. Він — серце Одеси, яка з'явилася на світ завдяки йому. Він не в переносному, а в буквальному значенні слова — батько міста. Порт піднімав, ростив, опікувався Одесою. І продовжує це робити сьогодні, коли фінансова криза накинута петлю на всі галузі економіки.

Одеський морський торговельний порт — один із найбільших портів на Чорному морі. Ні на день, ні на хвилину не зупиняється його робоче серце. Його пропускна спроможність — 40 мільйонів тонн вантажів на рік, у тому числі 15 мільйонів тонн сухих вантажів і 25 мільйонів тонн наливних.

Три яскраві події сталися в Одеському морському торговельному порту. Виповнилося 50 років з початку трудової діяльності тут начальника ОМТП, Героя України, Почесного громадянина Одеси Миколи Павлюка. Нам не вдалося привітати його, читача «Голосу України» з 20-річним стажем, — він перебував у службовому відрядженні в Києві. Але з величезним задоволенням робимо це сьогодні: не втомлюйтеся, Миколо Пантелеймоновичу, у вашій праці безупинній, ведіть порт до нових рубежів, міцного вам здоров'я.

Микола Павлюк починав у порту вантажником на причалі, і ось уже 25 років очолює Одеський морський торговельний порт. Під його керівництвом була здійснена наймасштабніша в історії підприємства модернізація виробничої інфраструктури, введена ефективна модель господарювання в ринкових умовах, що дає змогу сьогодні порту утримувати лідируючі позиції в морській галузі України.

50-річний трудовий ювілей відзначали слюсар шостого розряду, бригадир-наставник Микола Буняков і робочий складу Георгій Слюсаренко. Усі вони — трудова гвардія порту. До речі, на території

підприємства стоїть єдиний в Україні пам'ятник докерам-механізаторам.

Коли проходив «День «Голосу України» в Одеському морському торговельному порту, там на рахунку була кожна хвилина трудового часу: рік завершується, кількість суден, що прибувають на розвантаження й завантаження, традиційно зростає. Тому й зустрічі з трудовими колективами були короткими, в перезмінках.

— Господарство наше, — розповідав нам начальник відділу розвитку і зовнішніх зв'язків Михайло Шапошников, — це вісім перевантажувальних комплексів з перевалки сухих вантажів, пасажирський термінал, спеціалізований нафтовий і контейнерний термінали, комплекси з перевалки рослинних і

Триває розвантаження судна.

— Одеський порт — універсальний, — розповідав нам Михайло Шапошников, — він забезпечує перевалку практично будь-яких видів вантажів — нафти й нафтопродуктів наливом, зріджено-

часно зберігати більш як 300 тисяч тонн зерна.

Останнім часом Одеський морський торговельний порт зацікавив транспортні компанії Китаю, В'єтнаму, Республіки Корея. Це цілком зрозуміло — ці й інші країни Південно-Східної Азії стали розглядати Україну як основного партнера під час здійснення морських вантажоперевезень. Буквально днями порт відвідала із дружнім візитом делегація в'єтнамської державної транспортної компанії ВІНА-ЛАЙН. У 1980-ті роки колектив ОМТП активно співробітничав із В'єтнамом. На його території навіть діяв окремий «в'єтнамський» перевантажувальний комплекс, багато фахівців із Соціалістичної Республіки В'єтнам проходили стажування на причалах Одеського порту.

У складі в'єтнамської делегації, яку очолювала Надзвичайний і Повноважний Посол В'єтнаму в Україні пані Хо Дак Мінх Нгуєт, були випускники

Докер Олександр Нікулін — майстер своєї справи.

технічних мастил. Загальна довжина причальних ліній — понад 8000 метрів. Підприємство приймає судна вантажопідйомністю до 100000 тонн, довжиною до 290 метрів й осіданням до 13 метрів.

Ну й додамо, що сьогодні в порту і його структурних підрозділах працюють понад 18 тисяч людей.

го газу, кольорових і чорних металів, руди, чавуну, цукру-сирцю навалом, зернових насипом, контейнерів, різних генеральних вантажів у мішках, ящиках, пакетах, бочках. На території порту — три елеватори, сумарна потужність яких дає змогу одно-

Зернові елеватори, де зберігається більш як 30 тисяч тонн зерна.

Одеського інституту інженерів морського флоту (нині Одеський національний морський університет). Останнього разу вони відвідували Одеський порт 30 років тому, і були вражені тими змінами, які відбулися в портовому господарстві останніми роками — йдеться про транспортну естакаду, морський пасажирський термінал, готель «Одеса», нові перевантажувальні комплекси.

Трудовий ритм порту — цілодобовий. Теплоходи, суховантажі, танкери, пасажирські лайнери і вдень, і вночі прибувають і йдуть з Одеси. Вони йдуть у море, а порт продовжує працювати. І поки він житиме, працюватиме — доти житиме й Одеса. Так кажуть одесити. А вони знають ціну словам, знають ціну життя й ніколи не виголошуватимуть голосних фраз заради красивих слівця.

Леонід БРОВЧЕНКО,
В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Панорама Одеського морського торговельного порту.

20 грудня. Євген Мармазов, Володимир Козак, Сергій Міщенко, Юрій Мірошниченко під час погоджувальної ради, яка до плану роботи на пленарний тиждень включила 115 питань.

Є бюджет

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

Ця новина стала водночас і радісною, і сумною для різних політиків. Більшість, вочевидь, почувається переможницею через те, що зуміла вчасно «подбати про народ» і до свят ухвалити кошторис, за яким країна житиме весь наступний рік. Опозиція обурюється бюджетом, називаючи його відірваним від реальності, а ще більше — тим, як ухвалювали цей документ.

21 грудня. Катерина Лук'янова під час пленарного засідання, на якому, зокрема, в цілому прийнято закон про зміни до статті 15 Закону «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям, щодо матеріальної підтримки материнства і дитинства», що передбачає збільшення виплат на дітей.

23 грудня. Олександр Стещенко, Володимир Лемза, Олег Черпіцький, Олена Шустик під час пленарного засідання, на якому, зокрема, ухвалено Закон «Про Державний бюджет України на 2011 рік» та призначено Сергія Арбузова на посаду Голови Національного банку України.

24 грудня. Михайло Чечетов під час пленарного засідання, на якому, зокрема, віцепрем'єр-міністр — міністр соціальної політики та праці Сергій Тігіпко під час години запитань до уряду відповів на запитання стосовно пенсійної реформи.

22 грудня. Депутати від фракції БЮТ-«Батьківщина» під час пленарного засідання, на якому представники фракцій «БЮТ-Батьківщина» і «Наша Україна-Народна Самооборона» залишили сесійний зал, висунувши вимоги перекваліфікувати справу з перешкоджання діяльності державних діячів на справу з побиття з нанесенням тяжких тілесних ушкоджень.

Розпалювалися пристрасті поступово. У понеділок на погоджувальній раді, після того, як Голова Верховної Ради Володимир Литвин поінформував, що в порядок денний включено 115 питань, слово мав лідер фракції БЮТ-«Батьківщина» Іван Кириленко. Він повідомив, що політична сила, яку він представляє, не має наміру закривати очі на те, що сталося в парламенті у четвер 16 грудня, і доки з цього приводу в парламенті не відвітує Генпрокурор, депутати не ходитимуть на засідання. Після цього бютівці покинули залу, де проводилася погоджувальна рада.

Хоча представники більшості у понеділок наголошували, що нічого особливого у згаду-

ваний четвер не відбулося і Генпрокурора ніхто в парламент кликати наміру не має, уже в середу його заступник Євген Блажівський виступав із трибуни Верховної Ради. Шоправда, повідомив він не зовсім ту інформацію, яку хотіли почути, опозиціонери. А точніше — зовсім не ту. Йшлося про порушення справи проти депутатів за перешкоджання діяльності державних діячів. Така постановка питання змусила опозицію покинути сесійну залу. Варто зауважити, що цього тижня меншість узагалі відзначилася тим, що то з'являлася в парламенті, то зникала. Прийшли представники БЮТ-«Батьківщина» і НУ—НС, зокрема, й на розгляд бюджету. Однак як такого його не відбулося, бо не розглядалася жодна із двох тисяч поправок. Натомість кошторис ухвалили в цілому злагодженим 279-голоссям.

До слова, останній сесійний тиждень року, що минає, відзначився багатьма ухваленнями та не ухваленнями документами. Так, приміром, прийнято зміни в закон про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям стосовно матеріальної підтримки материнства та дитинства, затверджено календарний план на восьму сесію шостого скликання. Натомість депутати відкликали пакет антикорупційних законопроектів, які повинні були почати діяти з першого січня, для того щоб мати змогу почати розгляд аналогічного президентського проекту. За бортом парламенту опинився також законопроект про доступ до публічної інформації. Протягом усього тижня в суспільстві обговорювали перспективи майбутньої пенсійної реформи, а в п'ятницю з цього приводу звітував віцепрем'єр-міністр — міністр соціальної політики та праці Сергій Тігіпко. Тож у новий рік наша країна вступає під доволі оновленим політичним ракурсом.

Надія СМІЯН.

Вулиці Генерала Черняховського у Тернополі не буде, відтепер вона носитиме ім'я Героїв Крут. Таке рішення ухвалили депутати на останній сесії міської ради, *повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА*

Президент України Віктор Янукович звільнив Віктора Шейбута з посади першого заступника голови Державної податкової адміністрації України — начальника податкової міліції, на його місце призначено генерал-майора податкової міліції Андрія Головача (УНІАН)

МОЯ ПОЗИЦІЯ

Екстремізм навиворіт

Днями в Москві зробили ще один крок до зміцнення міждержавних стосунків з Україною — закрили бібліотеку української літератури.

Стрімке зближення «двох гілок єдиного слов'янського народу», про що не втомлюються повторювати так звані історики по обидва боки дирявого кордону, насправді нагадує не палкі обійми розлучених зими дядьками-бандерівцями братів, а намілений для надійності вузол зашморгу. Густа крона демагогічних декларацій про дружбу і рівноправне партнерство вже не може приховати зарубок від сокири, якою з великим обрубують Україну від її прадавнього стовбура. Невже офіційний Київ не бачить хмари загрози, яка закриває наш горизонт щільніше, ніж ірландський вулкан небеса?

Минулого четверга в бібліотеці відбувся другий обшук (про перший «Голос України» розповідав тиждень тому в матеріалі «Кобзар» — ворог матрешки): в результаті прицільного «тресу» вилучили жорсткі диски з комп'ютерів і навіть читачки квитки. Очевидно, на кожному, хто цікавиться українськими виданнями, відтепер буде випалено тавро екстреміста.

Директор бібліотеки Наталя Шарина повідомила, що обшук проводили на підставі відповідної постанови слідчої відділу боротьби з екстремізмом Центрального адміністрату МВС РФ в Москві Павло Тимофеев та Ацамаз Багдаєв. При цьому, наголосила пані Шарина, самі правоохоронці поводитися не з меншою агресивністю, ніж вуличні розбішники. Вони не тільки шантажували співробітників і погрожували їй особисто, а й «удосконалили» свої дії спеціфичним методом — намагалися підкинути привезений із собою пакунок з літературою. На щастя, це вчасно помітили працівники бібліотеки, й «імпортована» з міліцейського відомства інформаційна бомба не спрацювала. Очевидний прокол «слідства» посилився ще однією обставиною: борці з екстремізмом не здогадалися прихопити з собою колег, які мають нюх на приховані наркотики. Прилаштувати десь між сторінками «Історії України» пакетик з героїном було б набагато легше, та й резонанс у російських ЗМІ ефектніший.

Наталя Шарина переконана: не сама будівля в центрі Москви спричинила закриття бібліотеки: «Це пов'язано з чимось серйознішим... Президент Росії сказав боротися з екстремізмом і націоналізмом — ось вони і борються... Що ж, співробітникам «терористичного» закладу ще пощастило: можна собі уявити пропускну спроможність бібліотечних «сортирів», якби наказ «фас» надійшов від прем'єра...

...Справи справді серйозні — далі немає куди. Зневажливі висловлювання на адресу України лунають останнім часом з регулярністю бою кремлівських курантів — від лідерів Федерації до представників третьорядного дипломатичного корпусу. Нещодавно, наприклад, генконсул РФ у Львові Є. Гузєєв не тільки «повернув» «відірвану австрійцями» Галичину до «руського міра», а й українській мові приписав фундаторів... більшовиків. А владні «москвофіли» щоразу лише обтираються і далі повторюють, що то над встановленим нині порозумінням «мироточить Божа роса». Тим часом газопилка «дружба» щедалі глибше вривається в наше животворне коріння...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

В радості й печалі тисніть на педалі

БАЛАНС ТИЖНЯ

- * Уряд оприлюднив проект закону щодо проведення пенсійної реформи — хто на базі?
- * Верховна Рада прийняла бюджет на наступний рік — що попереду?
- * Рада директорів МВФ схвалила рішення про надання Україні другого траншу кредиту stand by — що в меню?

Старість — на радість

Коротко про те, що законодавчо пропонується для реформування пенсійної системи. Передусім — поступове (щорічно на шість місяців) підвищення пенсійного віку для жінок з 55 до 60 років, починаючи з 1 лютого 2011-го. Для одержання соціальної допомоги пенсійний вік жінок пропонують підвищити з 58 до 63 років, мінімальний трудовий стаж для одержання пенсії за віком — з 5 до 15. Окрім того, на 5 років подовжать тривалість страхового стажу, який дає право на одержання і жінкам, і чоловікам мінімальної пенсії. Чи не комплімент найслабшій статі, яка приваблива й у 55!

Мінімальний розмір страхового внеску — два відсотки, але з подальшим щорічним збільшенням на один відсоток — до семи. Максимальний розмір пенсії для осіб, що втратили праездатність, не перевищуватиме 12 розмірів прожиткового мінімуму. Наступного року, нагадаю, заплановано підвищити прожитковий мінімум з 894 до 953 гривень. Для чоловіків-держслужбовців піднімуть пенсійний вік до 62 років, починаючи з 2013-го. Працюючих пенсіонерів практично позбавлять надбавок за наднормативний стаж, зате обіцяють поліпшити рівень пенсійного забезпечення працівників бюджетної сфери, вчителів і лікарів передбачають вихідні одноразові виплати. Досить мінімальних економічних знань, аби збагнути, що все вищезначене нескоро покращить баланс Пенсійного фонду (як мінімум — через 5—6 років). Судячи з прийнятого держбюджету-2011, навантаження на Пенсійний фонд має зменшитися на 1,7 мільярда гривень — чому б ні?! Але соціальна сфера фінансуватиметься, як і цього року, по мінімуму. Бюджет-2011 через наявність прихованого дефіциту, нічим не обмежених прав уряду позичати гроші й дивовижну щедрість стосовно силових органів гарантує уряду можливість ручного управління, як за колгоспного ладу. Мінімізувати ручне управління адміністративна реформа здатна, але в якому напрямку вона рухатиметься, незрозуміло.

Не здійснивши пенсійних перетворень, уряд, швидше за все, провалить свій план зі створення накопичувальної пенсійної системи. Бо, судячи з коментарів, ще немає навіть уяви, з якого боку братися за формування страхових фондів, а судячи з традиції «проїдати» кредити від МВФ, позичених грошей на це не дадуть. Тим часом укупі з масовим скороченням управлінців під прапором адміністративної реформи пенсійні новачки спричинять суттєве скорочення бюджетної сфери вже наступного року. При цьому базу нарахувань розмірів спеціальних пенсій «причислюють» лише до 80 відсотків від розміру заробітної плати. І якщо на цій базі сидить високопоставлений чиновник, то йому нарахують 15—20

Шановні керівники підприємств, установ та організацій, фізичні особи-підприємці, які використовують найману працю та фізичні особи, які не мають статусу підприємців та використовують найману працю!

В зв'язку з набранням чинності з 1 січня 2011 року Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" від 07.07.2010 р. №2464-VI та з метою запобігання допущення помилок страхувальниками при сплаті страхових внесків, Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України у м. Києві доводить наступну інформацію.

Після 1 січня 2011 року суми заборгованості зі сплати страхових внесків до Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України (в тому числі строк сплати яких не настав на 1 січня 2011 року) та сум штрафних санкцій, нарахованих та/або не сплачених у період до 1 січня 2011 року, сплачуються страхувальниками міста Києва, як і раніше, на рахунок Управління виконавчої дирекції Фонду у м. Києві, відкритий у Держказначействі (р/р 37176999900104). При цьому за Фондом зберігаються повноваження щодо контролю та застосування фінансових санкцій, якими вони були наділені до набрання чинності Законом №2464.

Погашення заборгованості з використанням коштів, що надходять у рахунок сплати єдиного внеску, забороняється.

Сума єдиного внеску перераховується на відповідні рахунки Пенсійного фонду. Звіти за 2010 рік повинні бути подані страхувальниками до робочих органів виконавчої дирекції Фонду за місцем обліку, у порядку та строки, що діяли до 01.01.2011 року.

Крім того, повідомляємо, що згідно зі ст.241 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату праездатності" (зі змінами, внесеними Законом №2464), яка набере чинності з 01.01.2011 року, Фонд наділений правом відносити страхувальника до класу професійного ризику виробництва з урахуванням виду його економічної діяльності та перевіряти достовірність поданих страхувальниками відомостей про види економічної діяльності (у тому числі основний).

Управління ВД ФССНВ у м. Києві <http://fsnv.kiev.ua>

тисяч гривень пенсії. Передчуваючи протести, уряд уже доручив реорганізованому міністерству влаштувати свого роду експрес-обговорення пенсійних новачків. Від всенародного обговорення, під яке потрапив проект Податкового кодексу, відмовилися за браком часу — потрібен був законопроект, бо МВФ мав визначатися з кредитом для України. Тепер є кредит — і трохи більше місяця на обговорення (за винятком різдвяних та новорічних свят).

Поява бюджету — добра прикмета

МВФ виділив 1,5 мільярда доларів кредиту — чимало урядовців зітхнули з полегшенням, адже кредитори в такий спосіб привітали їхню програму з мінімізації бюджетних витрат. Це сталося того ж дня, коли Прем'єр-міністр, підбиваючи підсумки 2010-го, вів про бюджетну й фінансову

стабілізацію, а експерти стенали плечима. За недобору доходів і секвестрованих улітку видатків, за наявного дефіциту і накопиченого далеко за 100 мільярдів гривень державного боргу, якщо вести мову про бюджетну стабілізацію, то принаймні як про відносну. Про фінансову стабілізацію взагалі говорити не на часі. Банківській системі не дають виборсатися з кризи проблемні кредити. Дефіцит поточного рахунку в жовтні становив 1,8 мільярда доларів США (скоротили в листопаді вчетверо, лише дякуючи активізації експорту металів), відплив валюти через конвертацію у гривню — за 4,5 мільярда доларів США від початку року, на погашення боргів за кредитами й відсотками в 2011-му треба більш як 78 мільярдів гривень.

Серед тижня таки звільнили за поданням Президента країни главу правління Нацбанку Володимира Стельмаха. Що на його місце призначити людину, яка дотепер не мала ідентифікаційного коду, за теперішніх реалій — то пусте. Але одна з останніх постанов Володимира Семеновича стосувалася обов'язкового 50-відсоткового продажу валюти експортерами. Вже втратила чинність скасована постанова про обов'язковий продаж, і не вистачає тільки закону про нові правила торгівлі валютою. А це вірна прикмета, що з фінансовим становищем у країні далеко не все гаразд.

Лєвова частка кредиту МВФ піде, як завжди, на залатування дірок держбюджету, як то кажуть, на проїдання. Кепсько. Але буде ще гірше, якщо ці кошти розкрадуть через непрозорі тендерні процедури. Народний депутат Алла Александровська з Харкова визнала, що голосувала вперше за проект загальнодержавного кошторису з важким серцем. Зате, може статись, їй пощастить посидіти на одній з десяти лавок вартістю... 630 тисяч гривень у харківському метрополітені. Як повідомила агенція «Бізнес-Інфо», їх придбали за процедурою держзакупівель у одного учасника, а пригадалося це ще й тому, що останню редакцію закону про держзакупівлі уряд також підносить як ще один здобуток 2010-го.

Далі тисніть на педалі

2010-й добігає кінця, а що готує 2011-й? Я упевнений у тому, що рушієм економічного зростання, як і цього року, виявиться зовнішній попит на світових ринках на продукцію традиційного експорту. З цього, власне, розпочинався і нинішній рік. Наступного року капіталізація компаній зростатиме під впливом приватизаційних та інфляційних процесів. Промисловість зросте як мінімум на 10 відсотків, сільське господарство — і того вище, дякуючи припливу приватних інвестицій. Деякі підгалузі, як-то вагонобудування, на мій погляд, подвоять товарний випуск. Але відновлення докризового кредитування реального сектору економіки розпочнеться в кращому разі наприкінці року. За наявності дефіцитного бюджету і багатомільярдного боргового навантаження більш оптимістичний сценарій просто неможливий. Треба дякувати вже за те, що розвиток багатьох економічних процесів не зможуть загальмувати навіть незграбні реформи.

Сергій ВЛАД.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України

оголошує конкурс на заміщення вакантної посади державного службовця

Вимоги до кандидатів: громадянство України, повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, стаж роботи за фахом не менш як п'ять років, обов'язкове вільне володіння українською мовою, досконале знання комп'ютера.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи:

- заяву на ім'я керівника Управління про участь у конкурсі;
- заповнену особову картку (форма П-2ДС) з відповідними додатками;
- дві фотокартки розміром 4 x 6 см;
- копії документів про освіту;
- декларацію про доходи;
- копію першої та другої сторінки паспорта.

Під час проведення конкурсу кандидати складають письмовий іспит. З переліком питань до іспиту можна ознайомитись у відділі кадрів Управління.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01009, м. Київ, вул. Банкова, 6-8а, к. 304.

Довідки за тел. 255-44-40.

Податковий кодекс України — результат компромісів між державою, громадянським суспільством та бізнес-структурами

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Починає розмову про основні нововведення Податкового кодексу України та очікування від його запровадження заступник Голови Державної податкової служби України **Сергій ЛЕКАР** (на знімку).

— **Сергію Івановичу, то чого очікує від прийняття Податкового кодексу Державна податкова служба України як інституція, що безпосередньо займається адмініструванням податків, зборів? І чи виправдає він, на вашу думку, сподівання платників податків?**

— І держава, і платники податків з уведенням у дію Податкового кодексу, по-перше, отримають стабільність податкового законодавства. До прикладу, у Закон України «Про податок на додану вартість» з дати прийняття було внесено 147 змін і доповнень, які необхідно було вчасно відслідковувати як податківцям, так і платникам. Також буде усунено прогалини та протиріччя чинного податкового законодавства. Загалом, Податковий кодекс України замінить собою більш як 30 законодавчих актів (законів та декретів Кабінету Міністрів України).

По-друге, йдеться про демократизацію податкової служби, встановлення рівноправних відносин між платниками податків і податковими органами. Так, для забезпечення взаєморозуміння між контролюючими органами та суб'єктами господарювання Кодексом забезпечується чітка регламентація правил поведінки як працівників органів державної податкової служби, так і платників податків при здійсненні податкового контролю. Зокрема, регламентовано взаємовідносини платників податків і контролюючих органів при здійсненні перевірок, визначено способи здійснення податкового контролю, порядок отримання податкової інформації органами ДПС, види перевірок, урегульована реалізація результатів перевірок тощо.

Разом з цим, положеннями Податкового кодексу врегульовується комплекс питань відповідальності не тільки платників, а й контролюючих органів. Так, для прикладу, відповідно до пункту 21.3 статті 21 шкода, завдана неправомірними діями посадових осіб контролюючих органів, підлягає відшкодуванню за рахунок коштів державного бюджету.

Ще один плюс Податкового кодексу — спрощення механізму адміністрування податків, зборів, обов'язкових платежів та зменшення впливу людського фактора на прийняття рішень у процесі адміністрування податків.

— **До речі, проблеми адміністрування податків в Україні викликають посилену увагу суспільства. Які з них вдалося вирішити у Податковому кодексі?**

ДОВІДКОВО

На 10 років звільняються від оподаткування прибутку підприємства галузей легкої промисловості, крім підприємств, які виробляють продукцію на давальницькій сировині, та суб'єктів господарської діяльності від надання готельних послуг, підприємств суднобудівної та літакобудівної промисловості, а також машинобудування для агропромислового комплексу.

До того ж передбачено пільги з податку на прибуток та податку на додану вартість з енергозбереження.

— Однією із ключових засад є запровадження автоматичного відшкодування податку на додану вартість, удосконалення системи обліку платників податків, включаючи запровадження автоматичної реєстрації платників акцизного податку на основі інформації органів ліцензування, чітка регламентація взаємовідносин платників податків і контролюючих органів при здійсненні перевірок.

Ще серед найбільш значимих я б виділив таке. Вдосконалена процедура адміністративного оскарження, суть якої полягає у запровадженні простішої дворівневої системи оскарження рішень контролюючих органів замість існуючої тривірневої. Також вдосконалено механізм повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань платника.

Стала прозорішою і чіткішою система розстрочення та відстрочення податкового боргу платників податків, якою передбачено мінімальну та максимальну межі розміру податкової застави залежно від розміру податкового боргу платника податків.

До того ж Податковим кодексом закріплено принцип презумпції правомірності рішень платника податків, який реалізується шляхом прийняття рішень на користь платників податків у разі, коли закон припускає неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів.

Загалом Податковий кодекс України спрямований на забезпечення спрощення механізму адміністрування податків, зборів, обов'язкових платежів. З цією метою у ньому передбачається зменшення кількості податків, зборів: загальнодержавних — до 18 (на сьогодні — 29), місцевих — до п'яти (на сьогодні — 14), а також поступове зниження ставки податку на прибуток з діючої 25-відсоткової на два відсотки щорічно до рівня 16% та зниження ставки податку на додану вартість до 17% у 2014 році.

— **А які зміни, запроваджені Податковим кодексом, торкнуться пересічних громадян?**

— Насамперед, це перенесення податкового навантаження на більш платоспроможну категорію громадян. Йдеться про малопрогресивне оподаткування доходів фізичних осіб. До доходів, отриманих платником податку у звітному податковому місяці, які перевищують десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановлена ставка 17 %.

Замість права на додаткову стандартну податкову соціальну пільгу одному з батьків Податковим кодексом запроваджується надання 100-відсоткової податкової соціальної пільги на кожну дитину (50% мінімальної заробітної плати) кожному з батьків.

У разі продажу громадянами один раз на рік квартир, житлових, дачних, садових будинків без обмеження щодо їх площі, земельної ділянки в межах норм, визначених Земельним кодексом України, а також машини, мотоцикла, моторолера такі доходи звільняються від оподаткування. Також передбачене зниження ставки податку до 5% для доходів від продажу рухомого майна.

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, буде запроваджено з 2012 року. Платниками цього податку визначено осіб, які є власниками об'єктів житлової нерухомості. База оподаткування об'єкта житлової нерухомості, в якій фізична особа—платник податку зареєстрована в установленому законом порядку, зменшується для квартири — на 120 кв. метрів, для житлового будинку — на 250 кв. метрів.

Ставки цього податку встановлюються сільською, селищною або міською радою у таких розмірах: за 1 кв. метр житлової площі об'єкта житлової нерухомості, для квартир, житлова площа яких не перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких не перевищує 500 кв. метрів, ставки податку не можуть перевищувати 1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового

року. Для квартир, житлова площа яких перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких перевищує 500 кв. метрів, ставка податку становить 2,7 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року.

— **Насамкінець запитання не менш актуальне, яке стосується зменшення податкового навантаження на бізнес-середовище. Якщо можна, коротко про основні моменти.**

— Якщо коротко, то звільняються від оподаткування ПДВ операції з постачання консалтингових, інжинірингових, адвокатських, бухгалтерських послуг, наближення податкового та бухгалтерського обліку. Передбачено впровадження методологічних засад визначення об'єкта оподаткування податком на прибуток, максимально наближених до бухгалтерського обліку. Так, визнання та класифікація доходів і витрат здійснюватиметься за принципом нарахування та відповідності доходів і витрат, прийнятим у бухгалтерському обліку, тобто незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів, з урахуванням певних обмежень.

Удосконалено амортизаційну політику. Для окремих груп основних засобів — машини, обладнання, транспортні засоби, може застосовуватися прискорена амортизація за методом прискореного зменшення залишкової вартості, який дозволяє удвічі скоротити мінімальні терміни корисного використання основних засобів.

Податковим кодексом врегульовано питання оподаткування операцій з фінансового лізингу, що дозволить надати нових стимулів цій формі інвестування. А також запроваджено стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності шляхом запровадження 0 ставки податку на прибуток до 2016 року для новоутворених суб'єктів господарювання — юридичних осіб, а також підприємств з оборотом до 3 мільйонів гривень та кількістю працівників не більше 20 чоловік.

На 10 років звільняються від оподаткування прибутку підприємства галузей легкої промисловості, крім підприємств, які виробляють продукцію на давальницькій сировині, та суб'єктів господарської діяльності від надання готельних послуг, підприємств суднобудівної та літакобудівної промисловості, а також машинобудування для агропромислового комплексу.

До того ж передбачено пільги з податку на прибуток та податку на додану вартість з енергозбереження.

Знімаються обмеження на витрати щодо первинної професійної підготовки працівників безпосередньо на виробництві, навчанні, перепідготовці та підвищенні професійної кваліфікації фахівців, у тому числі за необхідності у закордонних навчальних закладах.

Варто також зазначити, що відповідно до пропозицій Президента України в Податковому кодексі вилучено Главу 1 Розділу XIV та збережено спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва, визначену Указом Президента України від 03.07.1998 № 727. При цьому для фізичних осіб — підприємців передбачено подання податкової декларації лише за підсумками року та сплата податку авансовими платежами протягом року, які розраховуються підприємцем самостійно.

Тож Податковий кодекс України став справді результатом компромісів між державою, громадянським суспільством та бізнес-структурами.

— **А які заходи здійснюються органами податкової служби щодо інформування платників податків про нововведення Податкового кодексу України та навчання фахівців?**

— Основні акценти роботи податківців у грудні перенесено на активне роз'яснення застосування норм Податкового кодексу України шляхом проведення семінарів, як для працівників органів ДПС, так і для платників податків, а також створення консультаційних центрів.

Протягом 14—17 грудня 2010 року по всій Україні було проведено низку навчально-консультаційних заходів як для працівників ОДПС, так і для платників податків у вигляді семінарів трьох рівнів: районні, обласні та ку-

шові. А відкрив таку семінарську інформаційну кампанію ДПА України розширений семінар-нарада для працівників ДПА в АР Крим, областях, містах Києві та Севастополі, проведений 10 грудня 2010 року в м. Києві.

Також ДПА України ініціювала проведення кушових семінарів у містах Києві (для платників податків м. Києва, Київської, Житомирської, Чернігівської, Черкаської, Вінницької, Сумської та Полтавської областей), Миколаєві (для платників податків Миколаївської, Одеської, Кіровоградської, Херсонської областей, АР Крим та м. Севастополь), Донецьку (для платників податків Донецької, Луганської, Харківської, Дніпропетровської та Запорізької областей) та м. Львові (для платників податків Львівської, Івано-Франківської, Чернівецької, Закарпатської, Тернопільської, Рівненської, Хмельницької та Волинської областей). У заходах взяли участь керівники та досвідчені фахівці ДПА України.

Слід зазначити, що, крім згаданих, семінари щодо роз'яснення застосування норм Податкового кодексу для представників бізнесу та працівників органів ДПС відбулися в кожному обласному та районному центрі України, охопивши тисячі платників податків та залучивши сотні податківців. Крім того, участь у семінарах взяли понад 20 керівників структурних підрозділів ДПА України.

АКТУАЛЬНО

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, буде запроваджено з 2012 року. Платниками цього податку визначено осіб, які є власниками об'єктів житлової нерухомості. База оподаткування об'єкта житлової нерухомості, в якій фізична особа—платник податку зареєстрована в установленому законом порядку, зменшується для квартири — на 120 кв. метрів, для житлового будинку — на 250 кв. метрів.

Для роз'яснення норм Податкового кодексу України та практики його застосування в кожному органі державної податкової служби створено постійно діючі консультаційні центри. Також органами ДПС створені консультаційні центри в обласних державних адміністраціях, в інших державних органах, на ринках. На сьогодні працює всього 700 таких консультаційних центрів. У ОДПС місцевого рівня з метою уникнення черг та створення сприятливих умов для обслуговування платників податків передбачено, що консультаційні центри працюватимуть у вихідні дні та вечірні години.

У ДПА України також забезпечено функціонування консультаційного центру (тел. 0-800-501-007). Послуги надаються з 8.00 до 20.00 год. (дзвінки зі стаціонарних телефонів безкоштовно).

Окрім того, фахівці ДПА України активно долучилися до роботи Віртуального університету Міністерства фінансів України щодо вивчення норм Податкового кодексу України та беруть участь у заходах з організації дистанційного вивчення норм Податкового кодексу України. Керівникам структурних підрозділів ДПА України та регіональних ДПА дано доручення щодо організації вивчення працівниками органів ДПС норм Податкового кодексу України в системі економічного навчання та шляхом проведення дистанційного навчання. Для працівників органів ДПС України підготовлена та розміщена на веб-сайті ДПА України інформація щодо дистанційного вивчення норм кодексу та перевірки знань шляхом тестування на базі Віртуального університету Міністерства фінансів України.

Таким чином, широкомасштабна роз'яснювально-інформаційна кампанія, організована ДПА України, свідчить про те, що податкова служба дійсно зацікавлена в тому, щоб мати освіченого платника, з повним усвідомленням обов'язку сплачувати податки та розумінням того, як це правильно робити. Впевнений, що такі підходи виведуть відносини «платник—податкова» на якісно новий рівень взаєморозуміння та взаємодопомоги.

У Верховній Раді зареєстровано законопроект, що передбачає спрощення реєстрації фермерських господарств

Мінагрополітики оцінює стан майже 90 відсотків посівів озимих як гарний та задовільний

ПЕРСПЕКТИВА

Посіяли менше

В Україні під урожай-2011 озимими зерновими засіяно 9 мільйонів 258 тисяч гектарів. Як повідомляє Держкомстат, це на 8,1 відсотка менше, ніж було торік.

Так, озимою пшеницею засіяно 6,6 мільйона гектарів, житом — майже 288 тисяч, ячменем — дещо менше 1,25 млн. га.

Озимий рапс займає 1,1 млн. га, або на 23,7 відсотка менше, ніж торік, повідомляє «АПК-Інформ».

ПРОГНОЗ

Кукурудза в ціні

Вартість кукурудзи у світі 2011 року може встановити новий рекорд — 312 доларів за тонну. Це на 38 відсотків випередить ціну найближчого березневого контракту кукурудзи на біржі в Чикаго.

Підставою для такого прогнозу, **передає «АПК-Інформ»**, став підвищений попит на королеву полів з боку етанолової промисловості Китаю та США. Зокрема, закупівлі кукурудзи в Китаї у нинішньому маркетинговому році (липень 2010-го — червень 2011-го) оцінюють аналітики на рівні 3,5 мільйона тонн.

АКТУАЛЬНО

Пережити б свята!

Ціни на овочі та фрукти різко зросли напередодні Нового року

Попереднього тижня, повідомляє «АПК-Інформ: овочі та фрукти», плодоовочевий кошик українського споживача подорожчав одразу на 6 відсотків. Отже, за останній місяць зростання вартості основного набору овочів і фруктів досягло 18 відсотків.

З 20 по 27 грудня підскали ціни на всі основні категорії: тепличні овочі, овочі традиційні й картоплю, а також фрукти. Найбільший вплив на зростання вартості плодоовочевого кошика виявили тепличні овочі, які подорожчали за тиждень на 21 відсоток, зокрема огірки — одразу на 44 відсотки. Фрукти подорожчали на 3 відсотки, а традиційні овочі — на 1 відсоток.

Як і слід було сподіватися, перед новорічними святами нічого не дешевшало. Із традиційних овочів продовжувала дорожчати капуста, де виробники, користуючись ажіотажем навколо цього товару, не упустили можливості підняти ціни. Серед фруктів дорожчали апельсини, мандарини та банани, які мають в цей час неабиякий попит.

За прогнозами експертів, цього тижня ціни на плодоовочеву продукцію досягнуть свого піка, після чого можливе незначне їхнє зниження.

Іван ЛАЗНЮК.

Знайдіть для вуханів... пігулку

Ні досвід французів, ні зусилля вітчизняного академіка не допомогли врятувати пухнастих звірят на найбільшій на Вінниччині кролефермі

Сто тисяч кролів мало бути на фермі Барського птахокомбінату, що на Вінниччині. Поголів'я пухнастих тваринок довели до тридцяти тисяч голів і... позбулися усіх. Чому?

Ми їх так любили, а вони нас підвели

Кролів на Барському птахокомбінаті вирішили вирощувати замість курей з двох причин. По-перше, ринок курятини вже переповнений. По-друге, дієтичне кроляче м'ясо не вирощують у жодному з господарств регіону. Не дивно, що пропозиція директора комбінату Анатолія Сухореброго — дати народу більше дієтичного м'яса — знайшла схвалення в колективі.

Щоб переорієнтувати підприємство на нову продукцію, затратили чимало коштів. Зусиль також. У колишніх курятниках встановили клітки. Створили з а б і й н и й пункт. Навіть обладнали цех з пошиття одягу з хутра. Шили шапки, куртки, шуби. Одне слово, вийшов замкнений цикл вирощування і переробки пухнастих.

Здавалося, все врахували фахівці. Крім одного — особливостей організму вуханів. Саме ця обставина надалі звела нанівець усі старання.

— Ми їх так любили, а вони нас підвели, — каже голова правління ВАТ «Барський птахокомбінат» Ольга Малиновська. — Не могли подумати, що ці милі пухнасті звірятка такі вибагливі...

Як відомо, 2011-й, за східним календарем — рік кролика. Наш регіональний кореспондент вирішив з'ясувати, яка ситуація нині у кролівництві.

Бувають же кролі!

Фото із архіву «Голосу України».

з надією отримувати непогані прибутки. Проте що більшим ставало поголів'я, то частіше вухасті відкидали лапки.

— Ми для них навіть створили спеціальну бригаду швидкої допомоги, — усміхається співрозмовниця. — Підбрали ветеринарних лікарів і дали їм на допомогу тих, хто знається на кролівництві й любить цю справу. Доглядали, як малих дітей.

На проведення різних видів шеплень, а також лікування хвороб

підприємство витратило чималі кошти. Такі препарати коштують недешево. Затрати позначалися на собівартості продукції.

— Кілограм кролячого м'яса обходився нам приблизно у тридцять гривень, — продовжує Ольга Малиновська. — Свинина на той час коштувала у два, а то й два з половиною рази дешевше. Директор комбінату довідався, що гарний досвід вирощування кролів мають французи. Не пошкодував грошей на поїздку до Франції головного ветлікаря і начальника цеху. Проте зарубіжний досвід до наших умов не підійшов.

У французів на найбільшій з кролеферм утримують десять

тисяч голів тварин. Але не це головне. Всі їхні ферми знаходяться в полі на чистому повітрі. До того ж щоразу, коли оновлюють поголів'я, приміщення ретельно дезинфікують. Роблять це періодично протягом року. На той час кролі перебувають в іншому приміщенні. У Бару такої можливості не мали. Та й фабрика розташована в межах міста.

— Ми ще запрошували академіка, доктора ветеринарних наук з Харкова, — продовжує пані Ольга. — Він дав багато порад. Кожну з них взяли до уваги. Упровадили під час дог-

ляду за тваринками. Так само застосували саме ті препарати для шеплення й лікування, що їх рекомендував харківський гість. На жаль, це не дало бажаного результату. Якось біда все одно продовжувала підкошувати наших улюбленців. Тому й прийняли рішення відправити решту поголів'я на забійний пункт, а ферму закрити.

Нині на комбінаті переробляють м'ясо худоби та свиней. А в цеху шиють спецодяг для робітників.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

КОМЕНТАР

Анатолій Германюк, перший заступник начальника Вінницького обласного управління агропромислового розвитку:

— *Великий падіж поголів'я — основна причина того, що в господарствах області не залишилося жодної кролеферми. Мали їх, крім Бару, і в Тульчинському, і в Ямпільському районах. На кожній було до десяти тисяч тварин. Ще донедавна у Тульчинському районі продовжував працювати забійний цех. Там встановлено сучасну технологію. Кролів на забій привозили навіть з Черкаської області. Приблизно два місяці тому цех закрили. Сусіди теж не мають вже що везти.*

Кролів уражає хвороба навіть тоді, коли вони знаходяться в окремих клітках при нечисленному поголів'ї. Ветеринарні фахівці називають низку причин захворювання. Запобігти їм непросто. Бо організм пухнастих тварин надзвичайно уразливий. Наука повинна попрацювати над тим, щоб винайти препарат, який би зробив кролів більш стійкими до захворювань. Адже дієтичне м'ясо надзвичайно корисне для людини.

Розчинитись у полях або Що заважає амбітним планам

це в області. Але вже за кілька наступних місяців йому вдалось піднятися на чотири сходинки вгору. Очікувати, що такими швидкими темпами він зможе дістатись і до лідерських позицій, важкувато. Надто довго накопичувались його проблеми. Але в тому, що потенціал є, і важливо правильно його використати, можна не сумніватись.

Господарі починають об'єднуватись

Економічною основою району завжди був аграрний сектор. Кількома десятками сильних господарств із потужними фермами і гарними врожаєм тут завжди могли похвалитись. Але це було раніше. З часом картина кардинально змінилась. Дуже швидко тут зрозуміли, що земля, яка інколи просто перетинається з міськими вулицями, може бути просто «золотою». А відтак на кожен клаттик знайшовся якщо не господар, то охочий заволодіти нею.

В області, напевно, немає такого району, де була б створена така кількість дрібних приватних сільських господарств. На 78 сіл тут припадає 81 фермерське господарство.

Здавалося б, такої активності господарів варто тільки порадіти. Та за кілька років з'ясувалось, що дрібним господарям не підняти всі районні землі та ферми, котрі почали відверто занепадати.

Старенькі трактори та комбайни, котрі дісталися фермерам у спадок ще від колишніх колгоспів, почали ламатись. А хто ж може дозволити собі нову техніку? Та й весь віз економічних проблем, котрі стоять перед аграріями, поодиноці орендарям не вивезти. От і

пішло: за багатьма виробничими показниками район скотився вниз.

Тоді й почали активно шукати потужних, а головне — надійних інвесторів. Тепер лише один із них обробляє майже дев'ять тисяч гектарів. Тоді, коли всі фермери разом справляються із шістьма тисячами.

— Та останні зрозуміли, що гуртом на землі працювати легше, — розповідає Віктор Михайлович. — Тому почався процес злиття дрібних господарств. І ми намагаємось усіляко його підтримувати. Бо лозунг «землі — господаря» сьогодні вже застарів. Йі потрібен ефективний господар, котрий може виконувати найсучасніші агротехнічні заходи, і, значить, отримувати максимальні врожаї. Без цього у села немає ніякої перспективи.

Хмельницький район намагається робити кроки саме на цьому шляху. Варто зазначити, що нинішнього року темпи зростання обсягу виробництва сільськогосподарської продукції наблизились до 130 відсотків. Району вдалось взяти показник у сто тисяч тонн зібраних зернових, що значно перевищило минулорічний врожай. А свідченням саме ефективного господарювання стало те, що урожайність із 29 центнерів з гектара підняли до більш як 36.

Закладається підґрунтя і для відновлення тваринництва. За рік виробництво м'яса вдалось збільшити на 55 відсотків. Почала працювати перша черга птахоферми у Мартинівці, реконструюється ферма на чотириста корів у Жучківцях. А вже з нового року планують завершити реконструкцію свинокомплексу у Гвардійському і молочної ферми у Масівцях.

І все було б добре, якби на допомогу господарникам і владі прийшла ще й законодав-

ТЕНДЕНЦІЇ

Ринок зернових — це сьогодні й політичний ринок

Про це йшлося під час Міжнародного конгресу «Зерновий Олімп», який відбувся у столичному Українському домі. Організувала захід аграрна консультатійна компанія «Дикун Глобал Консалт». Цього разу він об'єднав понад 320 людей, зацікавлених у галузі рослинництва. До Києва з'їхалися 250 керівників та фахівців із 183 провідних аграрних підприємств країни, близько 50 представників комерційних компаній-лідерів світового та українського ринку. Були серед присутніх представники фінансових установ, польсьотств.

За словами директора консалтингового агентства ААА Сергія Наливки, обмеження експорту зерна — рішення, певною мірою, також політичне. Але, хай би там як було, головні ознаки поточного сезону — добрий врожай, відносно висока якість зерна та великі залишки з минулого року.

За його прогнозами, наступного року закінчаться перемовини стосовно зони вільної торгівлі між Україною та ЄС. «І ми, — каже він, — дізнаємося багато всього цікавого про можливості експорту української продукції до Євросоюзу. Нині про це мовчать, а потім, десь у травні, буде як сніг на голові».

Сергій Наливка рекомендує сільгоспвиробникам передусім переглянути спосіб ведення свого бізнесу:

— Це і управлінський облік, і номенклатура продукції: що саме вирощувати і в якій кількості, що з цією продукцією далі робити. Але передусім — інформатизація. Бо аграрний сектор — найбільший і найбагатший сектор в Україні — він вдвічі більший, ніж уся металургія — і за ВВП, і за експортом. Але коли питаєш: у вас є Інтернет? — Немає. А що ви читаєте? — Та от газети приходять — я їх читаю. Чи куму подзвонив — він мені сказав... Ситуація може докорінно змінитися за один день. Пшениця коштувала 299 доларів за тону в п'ятницю ввечері, у понеділок зранку вона вже 313. Те саме з цукром, то була ціна 735 у п'ятницю, у понеділок — 560—580 доларів за тону. Треба підвищувати ефективність ведення бізнесу, запроваджувати нові технології для збільшення врожайності.

— Спількування — завжди користь, — пояснив свою присутність на конгресі радник Президента України Віктор Слаута. — Як казав колись Сенека, і після поганого врожаю треба сіяти. Мабуть, подумки аграрник вже складає весну 2011-го і живе тими думками... Але треба щось робити, щоб громадяни бачили вплив збільшення обсягів виробництва на їх добробут, розвиток самих сіл. Ну, було б цьогоріч 70 мільйонів тонн зерна, а річний надій на корову — 7 тисяч кілограмів. А що від цього? Чи життя на селі краще стає? Чи соціальна сфера села — щось там відпрацьовується. Що 30 мільйонів тонн зерна зібрали, а що 50—70 мільйонів... Що зростання виробництва, що спад — не поліпшується рівень життя в принципі. Тож виникає запитання: в ім'я чого тоді трудитися? Чи потрібно збільшувати врожай, надії, якщо це жодним чином не впливає на рівень життя?!

Казати, що село — це колиска нації, це пріоритет, і нічого не робити — то катастрофа.

Якої погоди чекати в 2011 році? Начальник Українського Гідрометцентру Микола Кульбіда стверджує, що збільшилася кількість екстремальних явищ, які завдають з кожним роком чималих збитків, передусім — сільгоспвиробництву. Зменшується сніговий покрив, збільшується вегетаційний період, зростає тенденція до підвищення літньої посушливості в тих регіонах, де розташована і Україна.

Найближчим часом, каже експерт, сильні похолодання можливі. Але не тривалі, є сподівання, що озимі переживуть нормально. Їх пошкодження виявляться не вище середньостатистичних... Слід бути готовим до короткого весняного періоду і до того, що кожне літо буде спекотним. Минуле літо стане, швидше, правилом, ніж винятком — коли мали надзвичайно тривалий період високих температур, які ще в історії метрологічних спостережень в Україні не відзначалися.

На конгресі побувала
Галина КВІТКА.

Гречка була, та й загула!

МІЖ ІНШИМ

На Херсонщині цим традиційно українським медоносом вже скоро й пахнути перестане. Про гречку давно не говорять не тільки у коридорах облсільгоспроду, а й у фермерських господарствах. Відсутня «гречана» графа і у зведеннях облстату.

Ні, на ринках і продмагах гречана крупа є. Але не від виробників Херсонщини. І аж ніяк не тої якості, про яку прислів'я складено: гречана каша сама себе хвалить.

Ледь відбилися від чужоземного, часто вельми сумнівної якості, рису, як нове «нашестья» — гречка з... Китаю!

Гречка то китайська, а ціни ж — наші, звісно, спекулятивні. І це за того, що південна область, виявляється, сама себе може задовольнити круп'яною культурою. У цьому впевнений херсонський учений-аграрій Михайло Черниш.

— Питання вирощування гречки на

Херсонщині порушувалося давно, — каже Михайло Олександрович. — Та вся біда в тому, що дуже важко переламати психологію товаровиробника. А переламається вона тоді, коли з'явиться як не державна, то хоча б регіональна програма освоєння післяжнивних посівів в умовах півдня України.

Про те, що ця справа перспективна, учений веде мову не один рік. У Михайла Черниша і кандидатська дисертація захищена: «Вирощування гречки та проса в післяжнивних посівах в зрошуваних умовах Півдня України».

На його думку, реально вирощувати гречку можна на площі не менше п'яти тисяч гектарів. Навіть якщо не займатися агротехнікою цієї культури, із кожного гектара можна в середньому брати по 10 центнерів зерна. А п'ять тисяч тонн гречки — це на виході 3600 тонн крупи.

Експерт вважає, аби розкрутити гречаву

ний конвеєр, потрібне втручання держави. Вона має регулювати закупівельні ціни (хай і адміністративними методами), а також відновити закупівлі у свої засіки стратегічного й корисного для здоров'я продукту.

Досвід вирощування в області також наявний.

— У Голопристанському районі колишні колгоспи імені Леніна і «Росія» серйозно займалися саме гречкою, — пригадує співрозмовник. — Культивували її Новотроїцький і Каховський райони. Бо вигідно було. Досить два-три поливи і за два місяці збирай урожай.

При цьому Михайло Черниш зауважує: — Гречка може працювати ще й як прекрасний медонос!

Про мед теж варто подумати. Не довелося б і його, разом з гречкою, завозити все із того ж таки Китаю!

Василь ПІДДУБНЯК.

Херсонська область.

Вовницький «Кулібін»

ДОСВІД

83-річного Григорія Москалюка, груди якого прикрашають ордени «Знак пошани», «За мужність» та 14 медалей, у його рідному селі Вовничі Млинівського району називають «Кулібіним». У тридцять років він змайстрував аеросани, у п'ятдесят — модерну жатку, у вісімдесят — тракторця із... січкарні.

Григорій Устинович жалкує, що не має потягу до красивого письменства, а то написав би на основі свого життя таку повість, якої світ ще не бачив. Але найбільше не хотілося б йому показувати у цій життєписній повісті воєнне лихоліття, коли смерть підстерігала його на кожному кроці: і коли ховалися у схроні від фашистів у рідному селі; і на фронті у Східній Пруссії, коли осколки від міни вп'ялися у тіло; і коли у 1945-му під час наступу провалився на зрешеченій вибухами річці під лід і тільки дивом викарабкався на поверхню. Зате додому фронтовик повернувся героєм — при нагородах, з командирським годинником, у хромових чоботях...

Якось задумав Григорій Москалюк змайструвати снігохідні аеросани, про які давно мріяв. Спонукало до цього «провінційне» розташування присілка Березина, що входить до складу села Вовничі й де мешкають Москалюки, — віддалік від шосейки, звідки взимку було проблематично вибратись через кучугури

снігу. Усі деталі для машини Григорій Устинович зробив власноруч — тут далися взнаки його слюсарські та столярські здібності, які перейняв від дядька Григорка, котрий своєю майстерністю славився на всьому окрузі. Лише двигуна довелося купувати. Агрегат вийшов комфортабельним та дієвим. Якось тими аеросанями доставив у райцентр у пологове відділення породіллю і вона там благополучно народила сина...

Свого часу Григорій Устинович працював у місцевому колгоспі на зернозбиральному комбайні, і його під час жнив занепокоїло те, що часто косарка не могла захопити полеглу пшеницю. Хоч як мудрий — все одно після комбайна залишалися необмолочені пасма зернових. Ось тоді й визріла у хлібороба думка: а що як встановити на жатці спеціальні металеві пальці, які піднімали б полеглу рослину, і таким чином вона потрапляла б під обмолот. А це — додатково зібраний врожай. Невинка не тільки вдало «прижилося» на Москалюковому комбайні... Її одразу запровадили

всіх «Нивах», що були у господарстві. А потім — і на теренах всього Млинівського району. Обіцяли за неї Григорію Устиновичу «золоті гори» у вигляді преміальних. Насправді ж замість обіцяного дісталася раціоналізатору три сотні карбованців — від колгоспу.

— І за це спасибі, — каже Григорій Москалюк, — я був вдоволений такою премією, а ще більше — отим новшеством, бо

тракторець став сільському раціоналізатору найпершим помічником в оброботку землі на ниві, що дісталася після розпаювання колишнього колгоспного масиву.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото
Євгена ЦИМБАЛЮКА.

чи стати лідером, окремо взятого району

ча підтримка. А без неї, скільки не працюй — все одно залишишся бідним.

Земля і праця — нам, а гроші — іншим?

Ця тема чи не найболючіша як для районної влади, так і для кожного мешканця. Бо ж так хочеться вірити у те, що напружена робота має принести цілком реальні матеріальні та фінансові плоди. Та саме тут не все так однозначно.

Район втрачає сотні тисяч гривень надходжень до свого бюджету через те, що чимало інвесторів, які працюють на цих землях, сплачують податки та різні платежі скрізь — і в обласному центрі, і у столиці, і у багатьох інших регіонах країни, але не у сільській чи районній бюджет. Можливо, і там ця копійка не пропадає. Але ж і району, котрий щедро поділився своїми землями та робочими руками, таки хочеться отримати своє.

За прикладом далеко ходити не доводиться. Чималою гордістю не тільки для району, а й для всієї області став у нинішньому сезоні запуск Хмельницького цукрового заводу після кількох років простою. Господарства району дуже швидко відгукнулись на цю подію — як тільки відновилася переробка, аграрії одразу збільшили посівні площі цукрового буряку, котрі останніми роками були зведені до мінімуму. Завод запрацював, і, здавалось, всі можуть святкувати перемогу. Та от виявилось, що цукроварня, котра начебто вважається районною, насправді розташована в обласному центрі. А зареєстрована ще й в іншій області. Тож всі податки відновлене

підприємство сплатило саме там.

А район вкотре змушений перераховувати свої бюджетні копійки. Адже із цьогорічних 145 мільйонів гривень, котрі склали загальний бюджет району, власних надходжень вдалось зібрати лише 25 мільйонів. А це значить, що району, котрий менш як на двадцять відсотків забезпечує свій бюджет, надзвичайно важко вирішувати свої соціальні проблеми.

— Дороги, старенькі ФАПи, малокомплектні школи — це надзвичайно гострі проблеми для більшості наших сіл, — підкреслює Віктор Колішак. — На жаль, ні сільська громада, ні районний бюджет не можуть взяти на себе фінансове забезпечення їх розв'язання. Та при цьому треба розуміти, що і державному бюджету нині це не під силу. То невже немає виходу? Думаю, його все-таки потрібно знаходити на місцях, шукаючи інвесторів, притягуючи в кожне село якнайбільші капітали. Тим більше, що охочих розвивати свою справу поблизу великого міста завжди є чимало. Головне, аби закон надав розумну підтримку.

Адже сільська громада просто не має права надати свої землі для виробничого, торговельного чи складського бізнесу. На усіх цих площах стоїть один гриф — тільки для ведення селянського господарства. Та, може, варто зробити відступ від правила. Адже інколи буквально кілька соток, переданих

для ведення ефективного бізнесу, можуть заробити мільйонні кошти.

Звичайно, у всьому має бути розумний підхід. І у Хмельницькому районі добре усвідомлюють, якщо змінити правила гри, місто може швидко поглинути десятки навколишніх сіл. І у кого тоді шукати прихистку тим, хто залишиться?

Втім, це лише теоретичні міркування. Сьогодні ж у Хмельницького району стоїть зовсім інше завдання — стати сильним та економічно успішним, забути про останні шаблі у різного роду рейтингах, дати поштовх до розв'язання гострих соціальних проблем. Усе це непросто. Але, не розпочавши справу, неможна сподіватись на її завершення.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Казати, що село — пріоритет, і нічого не робити — то катастрофа

ВИ ЗВЕРТАЛИСЯ

Захистіть від сина

Проживаю з сином (але він у мене не прописаний). Він ніде не працює, звідки бере гроші на горілку — не знаю, але щодня приповзає рачки. І в сільраді, і в міліції стверджують, що син має право і повинен жити з матір'ю. А де мені подітися? Адже син скаженіє дедалі більше, і можуть постраждати люди (я, сусіди). Що робити?

Ганна МАРТИНКІНА.
Сумська область.

Відповідає директор Департаменту зв'язків із громадськістю МВС Дмитро АНДРЕЄВ:

— У Міністерстві внутрішніх справ у межах компетенції опрацьовано звернення Мартинкіної Г. І. з приводу протиправних дій з боку її сина. Для встановлення всіх обставин, викладених в інформаційному запиті редакції газети, працівниками УМВС України в Сумській області проведено зустріч з Мартинкіною Г. І. З'ясовано, що вона проживає разом зі своїм сином, який на даний час ніде не працює, періодично підробляє у мешканців села, щоб якось прожити. При цьому він зловживає алкогольними напоями, на ґрунті чого у родині виникають сварки.

До органів внутрішніх справ Мартинкіна Г. І. не зверталася, у зв'язку з чим від неї прийнято письмову заяву щодо протиправних дій з боку її сина. На підставі фактичних даних, що вказують на скоєння правопорушення, передбаченого ст. 173-2 (вчинення насильства в сім'ї) Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП), складено протокол про адміністративне правопорушення, який згідно зі ст. 221 КУпАП направлено на розгляд до Сумського районного суду.

Водночас із вказаним громадянином проведено профілактичну бесіду. Йому винесено офіційне попередження про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї. Для проведення в подальшому відповідної виховно-попереджувальної роботи його взято на профілактичний облік, як особу, що вчиняє насильство в сім'ї.

Також Мартинкіну Г. І. поінформовано, що відповідно до ст. 2 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» громадянам України гарантується свобода пересування та вільний вибір місця проживання на її території. А згідно з п. 6 ст. 29 Цивільного кодексу — фізична особа може мати

кілька місць проживання. Крім цього, ст. 47 Конституції України гарантує, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як за рішенням суду.

Про плату за землю з фізичних осіб

Останні три роки я є приватним підприємцем, сплачую єдиний податок. Нещодавно придбала нежитлову стару будівлю, розташовану на земельній ділянці площею 0,7 га. Чи повинна я сплачувати земельний податок за цю земельну ділянку, якщо я цією будівлею не користуюся і договору оренди на земельну ділянку не маю? Чи покриває єдиний податок плату за землю у моєму окремому випадку?

Тетяна ПОСТІНА.

Дніпропетровськ.

Відповідає заступник голови Державної податкової адміністрації України Сергій ЛЕКАРЬ:

— Земельні відносини в Україні регулюються Земельним кодексом від 25.10.2001 № 2768-III (далі — кодекс), а справляння плати за землю — Законом України «Про плату за землю» від 03.07.92 № 2535-XII (далі — закон № 2535).

Відповідно до ст. 206 кодексу та ст. 2 закону № 2535, використання землі в Україні є платним. Плата за землею справляється у вигляді земельного податку або орендної плати і визначається залежно від грошової оцінки земель. Власники землі та землекористувачі, крім орендарів, сплачують земельний податок. За земельні ділянки, надані в оренду, справляється орендна плата.

Об'єктом плати за землю є земельна ділянка, яка перебуває у власності або користуванні (у т. ч. на умовах орен-

ди). Суб'єктом плати за землю (платником) є власник землі і землекористувач, у т. ч. орендар (ст. 5 закону № 2535).

Згідно зі ст. 377 Цивільного кодексу від 16.01.2003 до особи, яка набула право власності на житловий будинок (крім багатоквартирного), будівлю або споруду, переходить право власності, право користування на земельну ділянку, на якій вони розміщені, без зміни її цільового призначення в обсязі та на умовах, встановлених для попереднього землевласника (землекористувача).

У ст. 120 кодексу визначено, що у разі набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, що перебувають у власності (користуванні) іншої особи, припиняється її право власності та право користування земельною ділянкою, на якій розташовані

ці об'єкти. До особи, яка набула право власності на житловий будинок, будівлю або споруду, переходить і право власності на земельну ділянку або її частину, на якій вони розміщені, без зміни її цільового призначення. Також, якщо житловий будинок, будівля або споруда розміщені на земельній ділянці, що перебуває у користуванні, то в разі набуття права власності на ці об'єкти до набувача переходить право користування земельною ділянкою, на якій вони розміщені, на тих самих умовах і в тому ж обсязі, що були у попереднього землекористувача.

Згідно з абзацом 4 ст. 14 закону № 2535 за земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних осіб або громадян, земельний податок нараховується кожному з них пропорційно площі будівлі, що перебуває в їх користуванні.

Відповідно до ст. 126 кодексу документом, що посвідчує право власності або право користування землею, є Державний акт на право власності на земельну ділянку та Державний акт на право постійного користування земельною ділянкою. Право оренди землі

оформляється договором, який реєструється згідно з законом.

Указом Президента від 03.07.1998 р. № 727 «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва» (в редакції указу Президента України від 28.06.1999 року № 746/99) регулюється порядок застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва. Суб'єкт малого підприємництва, який сплачує єдиний податок, не є платником низки видів податків і зборів (обов'язкових платежів) у т. ч. плати (податку) за землю.

У Постанові Кабінету Міністрів від 16.03.2000 р. № 507 «Про роз'яснення указу Президента України від 3 липня 1998 р. № 727» (пункт 6) зазначено, що такий платник єдиного податку звільняється від плати (податку) за землю лише за ділянки, які надані в установленому чинним законодавством порядку і використовуються для здійснення підприємницької діяльності, доходи від провадження якої оподатковуються єдиним податком.

Дозвіл на пістолет у кишені

Нещодавно спілкувався зі своїм родичем з Молдавії. Він на повноліття подарував синові... пістолет. Для самооборони. Невже в Молдавії пістолет може купити кожен, як мобільник, у магазині? А хто в нас, в Україні, має право носити пістолет у кишені? Чув, що у Верховній Раді перебуває на розгляді закон про зброю. А в народі кажуть, що з нового року й нам можна буде озброюватися. Це правда?

Павло КАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Відповідає начальник Центру громадських зв'язків ГУ МВС України в Києві Володимир ПОЛІЩУК:

— Справді, наскільки мені відомо, приховане носіння зброї в Молдавії дозволили ще років 10 тому. Природно, під суворим контролем з боку держави, дозвіл видається особам, що досягли 18-літнього віку. Дозволено продаж вогнепальної короткоствольної нарізної зброї й у Прибалтиці, там це питання вирішили в 1994—1996 рр. В Україні ж тема дискутується вже не перший рік. У Верховній Раді перебуває на розгляді законопроект «Про обіг зброї невоєнного призначення». Після першого читання керівництво МВС підготувало низку поправок до документа. Сподіваємося, що депутати врахують наші зауваження, адже міліція, як і раніше, вважає вільний продаж зброї (навіть несмертельної дії) занадто передчасним для України.

Фотоплюс Сергія КОВАЛЬЧУКА

З новорічної ночі — в день закоханих...

Чим китайський календар відрізняється від звичного для нас григоріанського?

Ганна К.

Чернігівська область.

Григоріанський календар у католицьких країнах був уведений Папою Григорієм XIII 4 жовтня 1582 року замість менш точного юліанського (так після четверга 4 жовтня настала п'ятниця 15 жовтня). Приводом для його прийняття став поступливий зсув у юліанському календарі дня весняного рівнодення, за яким визначають дату Великодня. Помилка в одну добу в григоріанському календарі накопичиться приблизно за 10 000 років (у юліанському — за 128).

Підготовку реформи за вказівкою Григорія XIII проводили астрономи Христофор Клавіс і Луїджі Ліліо. Результати їхньої праці були зафіксовані в папській буллі *Inter gravissimas* («Серед найважливіших»).

Тривалість року стала дорів-

нювати 365,2425 доби (невисокосного — 365 днів, високосного — 366). Високосним ставав кожен рік, номер якого кратний чотирьом.

1583 року Григорій XIII направив до Константинопольського патріарха Ієремії II посольство із пропозицією перейти на новий календар. Але собор у Константинополі пропозицію відхилив як таку, що «не відповідає канонічним правилам святкування Великодня».

У нас григоріанський календар уведено в 1918 році декретом Раднаркому, відповідно до якого після 31 січня настало 14 лютого.

Китайський календар буває двох типів: місячний (сільськогосподарський) і сонячно-місячний (мантичний календар

Ся). Місячний календар і нині використовується для визначення дат традиційних свят, а саме: Свята весни (китайського Нового року), Свята середини осені та інших, а також для визначення початку сільськогосподарських робіт. Новий рік у китайців — не стала дата: він припадає на другий від зимового сонцестояння (21—22 грудня) молодий місяць. Тобто не раніше 21 січня й не пізніше 20 лютого (наприклад, Рік Тигра настав 14 лютого 2010, а закінчиться 2 лютого 2011 р.). А Початок весни щороку припадає на 4, 5 або 6 лютого.

Календар Ся застосовують у мантичних цілях, наприклад, при складанні персональної карти долі (Мін-шу), виборі найбільш сприятливих днів проведення весілля та інших важливих заходів.

У сучасному Китаї у вжиток увійшов також і григоріанський календар. Його називають «стандартним», «захід-

ним», «сонячним» або ж «новим» (а місячний, відповідно, «старим»).

Інші східні календарі або повністю ідентичні китайському (корейський), або мають багато схожого. Наприклад, у в'єтнамському Кролика замінено Котом, у тибетському трохи змінені імена тварин у Зодіаку, у японському змінений принцип розрахунку дат.

Елементи китайського (китайсько-уйгурського) календаря завдяки монгольським завоюванням стали надбанням ісламських народів. Зокрема, починаючи із середньовіччя й до новітнього часу назви тварин, перекладені з монгольської на турецьку, використовували для ведення хронологічних записів, чинівницьких і історичних документів на територіях від Малої Азії до Індії. В Ірані місячний календар побутував серед селян і збирачів податків аж до заборони його використання 1925 року.

Пояснювала Вікіпедія.

Сьогодні в Україні хмарно, опади у вигляді снігу. Місцям хуртовини, налипання мокрого снігу. На дорогах ожеледиця. Вітер північно–східний, південно–західний, 7—12 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 2—7, удень 0—5 градусів морозу.

Мільйон — перспективним

Національний олімпійський комітет України виплачуватиме стипендії перспективним спортсменам, котрі, як очікують, захищать честь країни на Олімпіаді в Лондоні. Повідомляє офіційний сайт НОК.

Уже затверджено список із 26 атлетів, які щомісячно з 1 січня 2011 по 31 серпня 2012 року отримуватимуть додаткові кошти для підготовки до найголовніших спортивних стартів чотирьох річчя. Список складено за пропозиціями національних федерацій з олімпійських видів спорту та за підсумками засідання Комісії НОК по роботі з тренерами та спортсменами федераціями. Загальний обсяг фінансування програми становитиме понад мільйон гривень.

Турнірна хроніка

Фігурне катання. Київ. Чемпіонат України. **Чоловіки.** 1. Антон Ковалевський — 212.78; 2. Станіслав Перцов — 179.10; 3. Дмитро Ігнатенко — 173.24. **Жінки.** 1. Ірина Мовчан — 137.24; 2. Анастасія Кононенко — 126.23; 3. Поліна Огарева — 111.30. **Пари.** 1. Юлія Лаврентьєва/Олій Рудик — 124.37; 2. Олександра Горова/Костянтин Медовиков — 109.99; 3. Єлизавета Усманцева/Ілан Анчиполовський — 96.57. **Танцювальні дуети.** 1. Шівон Хікін-Кенді/Олександр Шакалов — 133.42; 2. Надія Фроленкова/Михайло Касало — 116.45; 3. Ірина Бабченко/Віталій Нікіфоров — 111.27.

Волейбол. Кубок України. Чоловіки. **Фінал.** «Локомотив» (Харків) — «Імпексагро Спорт Черкаси» 3:0 (25:19, 25:17, 25:21). **Матч за 3-є місце.** «Локо-Експрес» (Харків) — «Кримсода» (Краснопереконськ). 3:1 (25:19, 25:21, 20:25, 25:18).

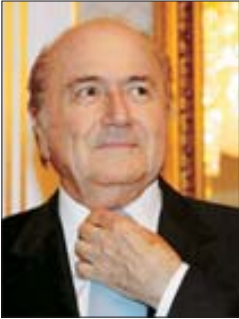
Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. 26 грудня. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Будівельник» (Київ). 81:71 (21:21, 26:17, 16:21, 18:12). «Одеса» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 81:101 (22:23, 19:27, 27:23, 13:28). «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг) — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 67:79 (15:16, 21:23, 17:21, 14:19).

«Донецьк» — 17 перемог, «Будівельник» — 16, «Кривбасбаскет» -14, «Азовмаш», «Говерла» (Івано-Франківськ), «Дніпро» — по 13, «Миколаїв», «Феро-ЗНТУ» (Запоріжжя), «Одеса» — по 11, «Дніпро-Азот» — 8, «Галичина» (Львів) — 7, «Київ» — 5, «Хімік» (Южний) — 4.

Футбол. У вівторок, 4 січня 2011 року, відбудуться загальні збори учасників Прем'єр-ліги. Про це повідомляє офіційний сайт організації. Пропозиції щодо внесення питань до порядку денного засідання клуби можуть надати до 28 грудня.

Сторінку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Розмова президентів

Відбулася телефонна розмова президента ФІФА Йозефа Блаттера (на знімку) з Президентом України Віктором Януковичем, повідомляє офіційний сайт глави держави. Зокрема, сторони обговорили питання підготовки нашої країни до проведення фінальної стадії чемпіонату Європи з футболу Євро-2012. «Україна досягла суттєвого прогресу й повернулася до затвердженого графіку підготовки», — наголосив Йозеф Блаттер.

Сторони обговорили питання протистояння у Федерації футболу України та поширеної у ЗМІ інформації щодо втручання державних чиновників у роботу національної асоціації.

Зі свого боку Президент України наголосив: «Мені не відомі факти втручання у справи Федерації футболу з боку державних органів і службовців, але якщо я про це дізнаюся, жорстко припиняю такі дії як щодо ФФУ, так і стосовно будь-якої іншої громадської організації».

Фото з архіву «Голосу України».

Кличко-старший — претендент на високе звання

Бокс. Віталій Кличко номінований на звання «Найкращий боксер десятиліття». Про це повідомляє офіційний сайт WBC. Окрім Кличка на перемогу претендують ще п'ятеро боксерів. Це американці Флойд Мейвезер і Оскар Де Ла Гойя, філіппінець Менні Пакьяо, Понгсаклек Вонйонгкам із Таїланду і мексиканець Ерік Моралес.

Результати голосування, яке проводиться на офіційному сайті WBC, будуть оприлюднені напередодні Нового року.

А тим часом поширилася інформація: брати Клички (на знімку) в спільній заяві пообіцяли, що бій між кимось із них та чемпіоном світу WBA Девідом Геєм відбудеться 2011 року. Нагадаємо, що, за інформацією англійської преси, британець уже погодився на умови українців. «Ми обіцяємо, що бій з Геєм відбудеться наступного року. Ми хочемо цього бою за

будь-яку ціну! Він може вибрати, з ким із нас він вийде в ринг, для того щоб втратити свій титул».

Але Гей, як відомо, ще той крутий. Тому всі його заяви і запевнення варто ділити на десять. Либонь, враховуючи цей фактор, Володимир Кличко заявив: якщо переговори про бій з Девідом Геєм зривуться, то бою не буде взагалі. Тоді Кличко-молодший готовий вийти в ринг проти Томаша Адамека або Дерєка Чісори.

Фото з архіву «Голосу України».

До роботи взялися склярі

На НСК «Олімпійський» встановлюють скло, яке дасть змогу знизити тепловтрати вдвічі. Надмічні склопакети з високою ізоляційною здатністю вже встановлені на фасадах зон VIP та вболівальників.

«Склопакети і алюмінієві фасадні та віконно-дверні системи для НСК «Олімпійський» виготовлені за сучасними технологіями з використанням продукції світових виробників, що дає змогу

розв'язати найскладніші технічні завдання», — запевнив генеральний директор «Інвест-Майстер-Буду» Олександр Поважний.

Компанія є субпідрядником з виготовлення та монта-

жу алюмінієвих світлопрозорих фасадних систем і перильних огорож на стадіоні. Для скління зони обслуговування вболівальників головної спортивної арени країни використовували інноваційне скло з унікальними енергозберігаючими і сонцезахисними властивостями. Воно дасть змогу вдвічі зменшити тепловтрати в порівнянні зі звичайними склопакетами і звести до мінімуму експлуатаційні витрати на охолодження та опалення приміщень.

«Технічні рішення, використані під час скління фасаду приміщень на стадіоні, гарантують вогнестійкість, безпеку, високий рівень ізоляції і задовольняють усі вимоги до фасаду будівлі», — переконаний субпідрядник.

Для забезпечення необхідного рівня безпеки глядачів у склопакетах на НСК «Олімпійський» використано ламіноване скло, яке витримує тиск 200 кг/кв. м. Для хорошої оглядовості телекамер і вболівальників під час футбольних матчів у телекоментаторських кабінах та VIP-зоні стадіону встановлені надзвичайно великі склопакети.

Зустріч давніх друзів

Напередодні новорічних свят у конференц-залі стадіону «Динамо» відбулася традиційна зустріч динамівців із потерпілими від наслідків трагедії на Чорнобильській АЕС дітьми та їхніми батьками. Нагадаємо, що ФК «Динамо» (Київ) сімнадцятий рік поспіль допомагає благодійним організаціям «Батьківщина» та «Квіти Полину». Цього разу клуб представляли президент Ігор Суркіс, новопризначений тренер Юрій Сьомін та генеральний директор Реваз Чохонелідзе.

До маленьких друзів та їхніх батьків звернувся керівник ФК «Динамо»: «Сьогодні в нас відбулося представлення нового тренера, — сказав Ігор Михайлович. — Рекомендую його вам — Юрій Павлович Сьомін. На цьому нелегкому шляху хочеться побажати йому натхнення, творчості, емоційного підйому. Звичайно, якщо він відчуватиме підтримку вашу й багатомільйонної армії вболівальників, упевнений, успіхи не за горами. Також вітаю вас із різдвяними святами. Здоров'я, щастя, успіхів, благополуччя! Хай панують у ваших сім'ях добро та любов. Ми, зі свого боку, допоможемо вам. Неодноразово казав і повторю зараз: не соромтеся до нас звертатися. Змінюються керівники, але ми й надалі будемо продовжувати нашу співпрацю».

На нові зустрічі запросив дітей та їхніх батьків Юрій Сьомін: «Любі діти, вітаю вас із прийдешнім Новим роком. Здоров'я вам і щастя. Ми чекаємо на вас на наших футбольних матчах уже найближчим часом. Перша наша гра — 24 лютого проти турецького «Бешикташа» в Лізі Європи».

Маленькі гості динамівців продекламували святкові віршички, а Аняжела Гуца заспівала пісню з репертуару популярної співачки Шакіри. Після офіційної частини розпочалося вручення подарунків. Цього року кожній сім'ї були презентовані DVD-програви, а також набір «солодкого життя» — шоколад, цукерки, сухофрукти, горіхи та багато чого іншого. Коли почесні гості залишили зал, місце біля сцени зайняли актори Київського муніципального академічного театру ляльок. Новорічна вистава сподобалася і дітям, і дорослим.

На знімку: під час зустрічі.

Фото ФК «Динамо».

Над номером працювали: Леонід БРОВЧЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юліана ШЕВЧУК.

Редакція: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мета-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 Зам. 18760

Макет, верстка — редакція газети «Голос України». 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

